

ŽUBOR

List učenika OŠ Bratoljuba Klaića - Godina XXII., broj 1., 2014./15. Bizovac



TEMA BROJA: SURADNJA I PARTNERSTVO

UVODNIK

Kao novinari cijele godine marljivo radimo kako bi učenici naše škole imali svoje novine. Istražujemo, pišemo i tražimo mnoge zanimljive teme koje bi se drugima mogle svidjeti. Tijekom cijele godine prikupljamo sadržaje i zanimljivosti koje se događaju u našoj školi i na područnim školama te smo ih pokušali prikazati na što zanimljiviji način. U našoj školi postoje događaji koji su već postali tradicija ali i ima i novih događaja koji bi tek mogli postati tradicija. Zabilježili smo ih kako bi već sljedeće godine bili još kvalitetniji i i zanimljiviji. U Žuboru može se naći za svakog po nešto. Od šale i vica do crteža i pjesme... pa sve do ozbiljnih tema. Izbor teme broja vezan je za sva zbivanja u našoj školi jer mnogi s nama surađuju i za sve njih možemo reći da zaslužuju veliko HVALA. Uz temu broja pravili smo svoje prve korake u istraživačkom novinarstvu. Iz godine u godinu se učimo i kako bi ove novine bile bolje, a ove godine smo se u tome zaista potrudili. Ako možda želite postati novinar slobodno se pridružite našoj veseloj družini. I stoga krenite s nama u još jednu pustolovinu. Nadamo se da će vam se svidjeti naši novinarski zapisi i izabrane fotografije.

Pozdrav svim „čitašima“ i budućim „novinašima“!
Uživajte u čitanju!

Iva i Jelena

ŽUBOR

List učenika OŠ Bratoljuba Klaića - Godina XXII., broj 1.,
2014./15.

Urednice: Iva Kovač 7.a i Jelena Cvetković 7.b

Novinarska skupina: Maja Marija Herega 7.a, Elena Gudelj 7.b, Matej Malogorski 7.b, Matea Kiš 7.b, Lucija Ramljak 7.b, Damian Ćuraj 7.b, Lorena Vidaković 7.a

Voditeljica novinarske skupine: Zdenka Bogović, nastavnica hrvatskog jezika

Učenici suradnici: Paula Kardum 7.b, Ivana Pilj 8.b, Ana Bakota 8.b, Erik Međimurec 7.a, Monika Cvetković 7.a, Ana Novoselić 7.a, Nikolina Katić 4., Dunja Kučinac 4., Magdalena Vuković 7.b, Ena Žebić 8.a, Matko Budimčić 8.a, Sara Kraljik 8.b, Nikolina Dugandžija 8.b, Dario Gudelj 8.a, Krešimir Kurtović 8.a, Josip Srijemac 8.a, Sara Radić 8.b, Sara Tadić 8.b, Tatjana Ranogajec 8.a, Valentina Štigler 8.a, Katarina Rukavina 7.b, Veronika Trninić 7.b, Lara Katančić 7.a, Matej Balažić 7.b, Veronika Marojević 7.a, Luka Skokić 7.b

Animator časopisa Žubor: Slaven Školka, vjeroučitelj

Lektura: Zdenka Bogović i Marija Vizler, nastavnice hrvatskog jezika

Priprema za tisak: Dejan Kokić, vjeroučitelj

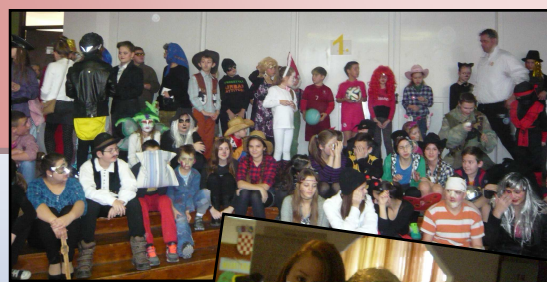
Izdavač: OŠ Bratoljuba Klaića Bizovac

Odgovara: Ante Lovrinčević, prof.

Žubor, 2014./15.

SADRŽAJ

ŠKOLSKA GODINA	3.— 6.
PODRUČNA ŠKOLA.....	7.— 8., 57.
UČENIČKI TRAGOV.....	9., 23., 28.
SURADNJA I PARTNERSTVO.....	10.— 22., 45.— 46.
ANKETA.....	24.— 27., 29.— 30.
SJEĆANJA.....	31.— 32.
VOLONTIRANJE.....	33.— 34.
STRIP.....	35.
PRED MIROVINU.....	36.
ZABAVA.....	37.
SPORT.....	38.— 41.
DOGAĐAJI.....	42.— 44.
NAŠI IZLETI.....	47.— 48.
NAŠI INTERESI.....	49.— 50.
PUTOKAZI.....	51.— 56.
DUHOVNI POTICAJI.....	58.— 62.
STIHOVI I PROZA.....	63.— 64.
BIVŠI UČENIK.....	65.— 66.
NATJECANJA UČENIKA.....	67.— 68.
ZABAVA.....	69.



U našoj školskoj godini ima puno važnih događaja ... Kako biste se lakše snašli, potrudile smo se za vas napraviti kraći pregled svih značajnih događanja koji se već godinama održavaju. Za sve njih možemo reći da nose epitet „tradicionalni“, kao što kuharica sprema svoje najbolje kolače, tako i mi tradicionalno spremamo ono što najbolje znamo pripremiti. Stoga, krenite zajedno s nama u šetnju „niz“ školsku kalendarsku godinu...

RUJAN: S molitvom u nove izazove

Svaku školsku godinu započinjemo u rujnu. Svaki razred u svojoj učionici s razrednicom/kom zapisuje svoj raspored sati i razmjenjujem doživljaje s proteklog ljeta. Poslije toga idemo u crkvu gdje se molimo za dobar početak školske godine. Tu započinje naša suradnja sa župnikom koji nas s blagoslovom ispraća na važno „putovanje“. Riječ je o novoj avanturi prepunoj novih izazova. Isti dan započinje suradnja s mjesnim policajcem koji u službenoj uniformi predstavlja našu Policiju.



LISTOPAD: Svjetski olimpijski dan

Travnjaci oko škole prepuni su učenica i učenika u bijelim majicama. Održava se najčešće trčanje u prirodi, ali niti drugi sportovi nisu zapostavljeni. Nogomet, odbojka i rukomet najomiljeniji su momčadski sportovi. Međurazredni mečevi prava su poslastica.

Obilježavanje svjetskog dana pješaćenja

Pješaćenje je najprirodniji i najlakši vid kretanja koje će vam osigurati zdravlje cijelog tijela. Zato svake godine krećemo na pješaćenje do olimpijskog stadiona u Brođancima ili do popularnog bizovačkog Bajera.

Dani kruha u nedjelju

U listopadu obilježavamo dane kruha. Iz godine u godinu zanimanje ne opada među učenicima, već sve više raste zanimanje njihovih obitelji za taj dan. Ovom prigodom najbolju suradnju prepoznajemo u roditeljima koji žele dati što veći doprinos i kod donošenja pekarskih proizvoda, ali i kod pripreme štandova. Izborom nedjelje omogućeno je da se svi zajedno nađemo na mjestu zahvalnosti, pred crkvom i u crkvi, a najvažniji je trenutak prinos najboljih uradaka na oltar kao čin zahvale Bogu.

STUDENI: Vukovaru u pohode...

Za osmaše to je najpotresnije iskustvo. Put u Vukovar priprema se na satima vjeronauka, geografije i povijesti. Učenici znaju da je to putovanje drugačije od drugih. Za svakog učenika to je susret s gradom heroja, to je iskustvo Vukovara kao simbola domoljublja i žrtve za svoj narod.

Lampioni za Vukovar

Svake godine 18.11. duž cijele Ulice dr. Franje Tuđmana svi učenici, nastavnici i djelatnici zapale svijeće i pomole se za poginule i nestale hrvatske branitelje i sve nevine žrtve stradale u Vukovaru tijekom Domovinskog rata. Zapaljeni lampioni obilježavaju obljetnicu vukovarske tragedije.



SIJEČANJ: Školska natjecanja Iz svih predmeta

Formiraju se ekipe, traže se sati za vježbu i uigravanje, pišu se razredni ispiti i iščekuju rezultati... Oni najuspješniji svoj status natjecatelja na županijskim natjecanjima produžuju i sljedeći mjesec.

PROSINAC: Večer matematike

U prosincu imamo večer matematike za naše marljive matematičare, a i za one koji malo slabije znaju matematiku jer zadatci su uvijek lagani i zabavni. Važno je da su svi zainteresirani te da mogu povesti i svoje roditelje, pa netko povede i baku ili djeda.

Božićna i novogodišnja priredba

Božićna priredba svake se godine održava u našoj školskoj dvorani. Želimo svima pokazati što smo naučili i pripremili te se zajedno zabaviti povodom nadolazećih blagdana. Kada netko kaže prosinac, vjerojatno većina ljudi odmah pomisli na Božić pa tako i mi kako bi smo obilježili taj veliki blagdan. Svake godine imamo Božićnu priredbu prije zimskih praznika. Evo kako razveseliti sve učenike: skraćeni sati, zadnji dani godine, sve „miriše“ na Božić... Najveseliji u to vrijeme su oni najmlađi jer je to za njih najljepši događaj, puno pjesme, recitacije, gluma, kićenje bora. Važno što božićnu priredbu nastojimo održati svake godine u što lepršavijem programu jer nakon dugog polugodišta valja se i malo zabaviti za kraj. Uz program ravnatelj koristi priliku zahvaliti svima koji tijekom godine surađuju sa školom.



VELJAČA: Maskembal

U veljači slavimo i maškare gdje možemo biti što želimo i oslobodit se od učenja, ali samo za jedan dan. Mislim da je jedan od najveselijih događaja u školi upravo ovaj, maskenbal! Ovaj događaj najčešće obilježavamo u veljači ili ožujku. Naša škola bude prepuna veselih, nasmijanih i razigranih lica jer se svi uvijek maskiramo u nešto drugačije što možemo biti samo na taj jedan dan.

**OŽUJAK: Turnir u šahu**

Unazad dvije godine često se organiziraju turniri u šahu kako bi se naučili igrati tj. primiti poraze, te se lijepo zabavili. Ožujak je mjesec s najviše turnira u konkurenciji djevojčica i dječaka. Uz pozornost nekih roditelja turniru u šahu nisu nedostajali niti navijači. Bio je to pravi doživljaj šahovskog nadmetanja, te uzbuđenja nije nedostajalo. Najviše iščekivani je Bueno kup, ali u ožujku tek kreću kvalifikacije....

TRAVANJ: Glagoljaši

U našoj školi ima učenika koji vole i žele naučiti nešto o glagoljici te im je to omogućeno. Uče pisati glagoljicu te nešto saznaju o tom starom pismu i lijepo se zabavljaju. U travnju izlaze na vidjelo njihovi plodovi rada i djelovanja. Osvanu panoji s porukama na glagoljici, prave se suveniri... glagoljica je naše blago.

Dani općine Bizovac

Niz sportskih nadmetanja, glazbeno-scenske priredbe, kulturno-umjetnički programi svake godine školu predstavljaju kao organizatore uz Općinu tradicionalnih Dana koji općinu Bizovac predstavljaju kao središtem zanimljivog i vrijednog stvaralaštva.



SVIBANJ: Žubor

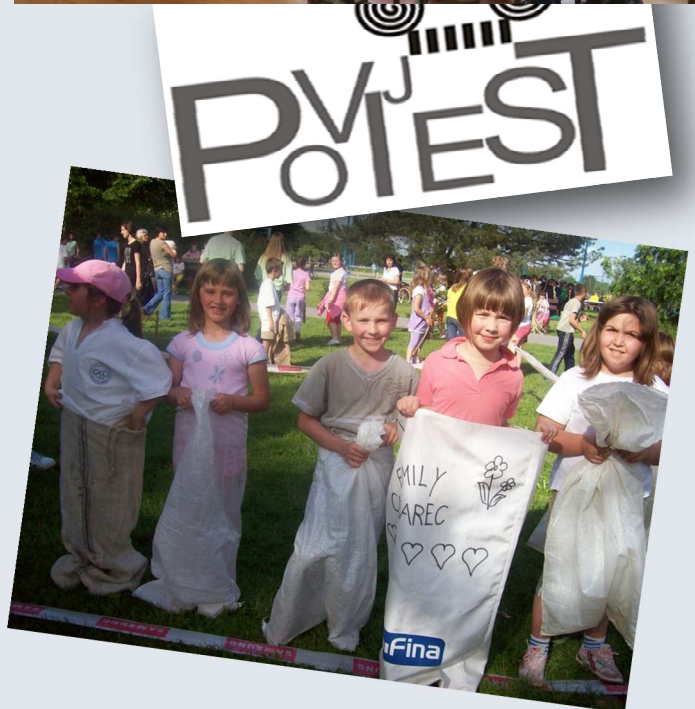
Žubor je naš školski časopis koji ustrajno izlazi 20 godina. Iako punoljetan, ne izlazi iz naše osnovne škole nego prati svaka događanja u njoj... U mjesecu svibnju najmarljiviji su naše novinarke i novinari. Do svibnja pripremaju redovito Zidne novine, a za finale školske godine sve članke i priloge treba pripremiti za tisak.

Kviz iz povijesti

Uvijek nova tema, povijesno razdoblje ili slavne osobe kroz svoje životno ostvarenje, okuplja dva osma razreda. Nasuprot jedan drugome svaki razred želi odnijeti pobjedu. Često, neizvjesno do kraja, kviz iz povijesti privlači pozornost i navijača iz drugih generacija.

Što bi stari rekli sada

Kroz proteklih osam godina Dan škole obilježili smo u školskom dvorištu pod nazivom „Što bi stari rekli sada.“ Učenici svih razreda natječu se u različitim starim sportovima: skakanje u vreći, šinje, hodanje na štulama, gađenje lukom i strijelom, kozana, bacanje potkove te povlačenje mosora i užeta. Osim sportskih može se vidjeti i mnoštvo drugih sadržaja. Svoje proizvode izlažu su brojni obrtnici, medari, cvjećari, a možemo probati i finih raznovrsnih kolača. Za ovaj događaj možemo ustvrditi da u originalu predstavlja sve učenike i djelatnike naše škole. Posebno iznenađenje kod najmlađih su terapijski konji gdje se svatko mogao iskušati u jahanju. Dobru atmosferu upotpunjavaju školski zbor i tamburaški orkestar koji svake godine otvaraju natjecanja. Svake godine u goste dođe i dječja folklorna skupina iz obližnjih sela.

LIPANJ: Trčanje za ocjenama i međurazredna sportska nadmetanja

Lipanj je mjesec kada nam je nastava najkraća, a oni koji imaju jedinice moraju se požuriti da isprave sve jer im se uskoro bliži kraj školske godine. I napokon, zadnji dan škole. U mjesecu Za sve u ponudi su sportske igre. Učenici od prvog do četvrtog razreda igraju graničara ili neke zanimljive sportske igre, a starije djevojčice i dječaci igraju rukomet i nogomet.



NAŠA ŠKOLA HABJANOVCI

Mi smo Područna škola Habjanovci. Naša škola broji 18 učenika. Nastava nam je organizirana u dva kombinirana odjeljenja. Učiteljica Sanja Drahotuski uči 2. i 4. razred, a učiteljica Marija Čelar 1. i 3. razred. Veseli smo, volimo pjesmu i ples i zato nas je velika većina uključena u naše KUD-o „Ravnica“. Rado sudjelujemo u školskim aktivnostima i događanjima kojih je ove godine bilo stvarno puno. Kako bismo Vam dočarali kako mi u Habjanovcima provodimo vrijeme u školi povest ćemo Vas u malu vremensku razglednicu našeg rada.....

Već nekoliko godina sudjelujemo u akciji prikupljanja plastičnih čepova te na taj način čuvamo i štitimo okoliš i pomažemo bolesnima jer im je to potrebno. Naime, ove godine uz pomoć mještana, prikupili smo 12 705 čepova. Čepove šaljemo u Čakovec, u „Udrugu oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske“ koja provodi projekt pod nazivom „Plastičnim čepovima do skupih lijekova“. Inače smo u nekoliko navrata čepove slali Hitnoj pomoći u Opatiju. Sretni smo jer ovom akcijom činimo veliko dobro.



Svake godine, tradicionalno, u crkvi sv. Bartola u Habjanovcima sudjelujemo na svečanoj misi i obilježavanju Dana kruha i zahvale za plodove Zemlje. Svećenik, vlč. Ivan Marković, vrlo rado uključuje našu školu u prigodne sveće mise tijekom godine (Sveta misa na početku školske godine, Polnočka...)

Svjesni smo važnosti čistog okoliša za naš život pa Dan planeta Zemlje posebno obilježavamo. Integriranom nastavom ponavljali smo gradivo više predmeta, imenovali smo spremnike za otpad prema namjeni, čistili okoliš škole i obližnji park..... Najviše uživamo oslikavati školski pločnik brojnim eko-porukama....

Ponosni smo što u našim Habjanovcima imamo važan kulturno-povijesni spomenik. Gđa Caterina Novoselić, vlasnica Etno kuće Abljanovci u Habjanovcima, pozvala nas je na otvorenje kuće 23. studenog da pjesmom i plesom uveličamo svečanost. Etno kuću posjetili smo i u okviru izvanučioničke nastave u svrhu upoznavanja načina života i rada ljudi u prošlosti.



Ove godine odvažili smo se sudjelovati u nagradnoj igri HEP-a i Narodnog radija pod nazivom „Za naše male genijalce“. Pravo sudjelovanja imale su sve škole u RH koje pošalju video uradak u kojemu predstavljaju školu na svojstven način i pojašnjavaju zašto baš ta škola treba nagradu ove akcije – računalo. Našu školu predstavili smo bećarcima koje je napisala Anica Bošnjak, baka naših učenika. Od srca joj HVALA!! Učenik Karlo Pančić svirao je bisernicu, a ostali učenici pjevali su bećarce na temu HEP-a, Narodnog radija, naše škole i našega rada. Ubrzo saznajemo da smo jedna od devet škola (natjecalo se 100 škola u RH) koje su osvojile računalo. Našoj sreći i veselju nije bilo kraja....



Naše selo je malo, ali možemo se pohvaliti da imamo jednu tvornicu. Točnije- pogon tvornice „Niveta“. Upravitelj pogona Antun Martinović više nam je puta donirao neke korisne predmete koji nam služe u nastavi (vješalice, police, korisne drvene materijale koje koristimo za likovne i kreativne radove). Također, ove godine susretljivo nas je primio i na zoran način pojasnio sve o proizvodnji drvenih proizvoda.

Suradnja naše škole s mještanima Habjanovaca je odlična . Ta suradnja najviše dolazi do izražaja u prikupljanju starog papira. Tako smo šk. 2012./2013. osvojili 2. mjesto (od ukupno 357 škola u RH) i kao nagradu dobili 5000 kn. 2013./2014. šk. godine osvojili smo 3. mjesto i dobili 2000 kn. Od osvojenih novaca opremili smo školu stvarima koje su nam potrebne.

Nadam se da smo Vam uspješno prikazali naš rad i uspjehe kojima se od srca veselimo. Još se jednom želimo zahvaliti svima koji su nam pomogli u radu jer bez njih bi i rezultati bili neznatni. Primite veeeeliki pozdrav iz naše male – ali vedre škole Habjanovci.

Maskenbal u našoj školi tradicionalno obilježavamo obilaskom mjesta. Maskirani i veseli obilazimo ulice našeg mjesta, a susretljivi mještani daruju nas brojnim poklonima. Nađe se tu bombona, čokolade, jaja i dosta kuna koje nam pomognu u našim školskim potrebama i aktivnostima. Sretne smo što je i ovom akcijom našim učenicima omogućen besplatan odlazak na sve kazališne i kino predstave.



Pripremile: Iva i Jelena

Ezop: Putnici i medvjed



Klara Sudar, 3.r



RUŽA

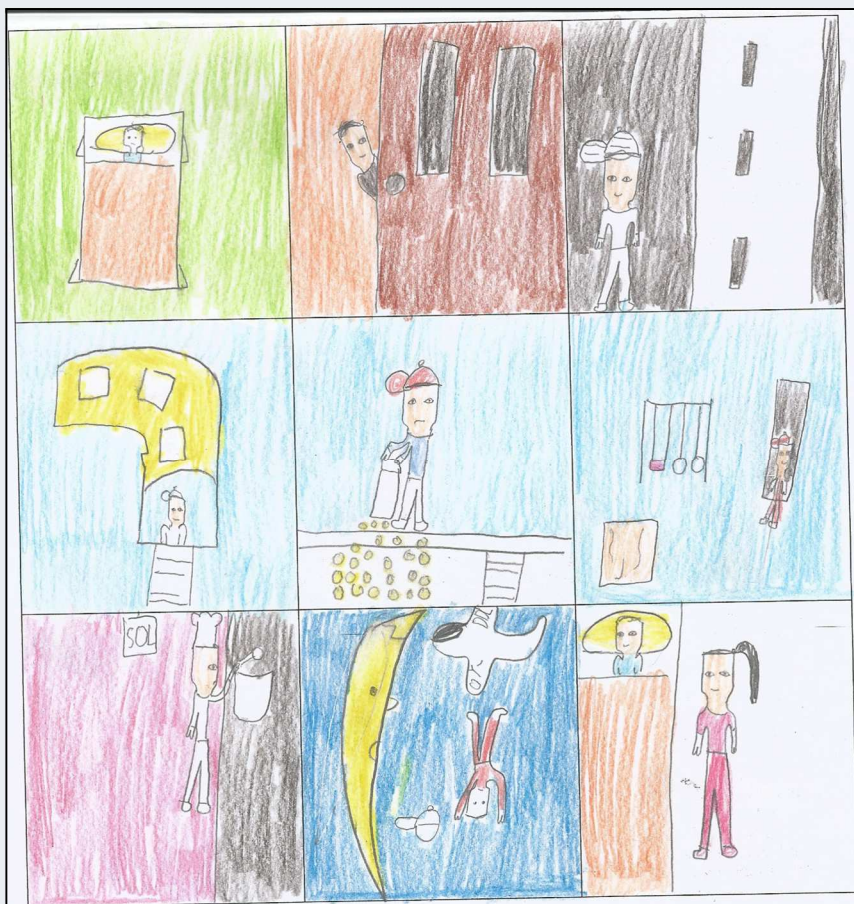
Moj najdraži cvijet je ruža.

Najdraže mi je u proljeće
kada mogu s bakinom vrtu
ubрати ruže. Ima ih u raznim
bojama.

Najljepše su mi roza i crve-
na. Volim ih jer lijepo mirišu
i zato su posebne.

Mama im se uvijek razveseli
i stavi ih u lijepu vazu.

Gloria Turalija, 3.r



Jana Dinković, 1.r

NAŠ GOST: Ružica Pažin—Ilakovac



Iako me toga 27. studenoga 2014. iz Osijeka ispratio tmuran kasnojesenski dan, veselila sam se dolasku u Bizovac i vjerovala da će sunce barem malo zasjati. Idući u Osnovnu školu Bratoljuba Klaića, gdje sam zamolila za suradnju i pomoć u istraživanju koje sam trebala provesti, prisjećala sam se puno toga lijepoga što sam o ovoj školi čula još od davne 1993. godine i vremena Domo-vinskoga rata. Tih su se dana učenici i učitelji Osnovne škole „Antun Mihanović“, u kojoj sam upravo počinjala raditi, vratili u svoj grad i školu nakon što su ih veliki i mali Bizovčani najtoplije i velikodušno primili u ovo lijepo mjesto. Naime, učenici su zbog teških ratnih stradanja morali otići iz svojih domova u Slavonskome Brodu jer tamo više nije bilo moguće sigurno živjeti i ići u školu, a srdačni Bizovac im je otvorio svoja vrata i time zauvijek postao dio njihovih života. Mnogi još uvijek govore o tim danima kao pravom primjeru dobrote i ljudske solidarnosti koja uvijek pomaže prebroditi nevolju i teške okolnosti. Škole su otpočele jedno vrijedno prijateljstvo, a ravnatelja g. Antu Lovrinčevića i pedagoginju g. Vesnu Žulj već sam tada upoznala kao drage suradnike i predstavnike svih onih koji su tako nesebično pomogli Brođanima kad je bilo najpotrebnije.

Čim je počeo moj intervju sa školskim Povjerenstvom za kvalitetu, koji sam provodila o suradnji i partnerstvu škole, roditelja i lokalne zajednice, odmah sam uočila da je onda pokazana otvorenost i solidarnost za druge i nadalje prisutna i u svema snažno prepoznatljiva. Svi nazočni sudionici intervjuja, načelnik Bizovca, ravnatelj, pedagoginja i učitelji škole, predsjednik Udruge mladih, predstavnik roditelja i učenici potvrdili su da je srdačnost, gostoljubivost, tolerancija i pomaganje ovdje je duga

tradicija. To je zapravo način života i dio identiteta, ne samo u školi nego u cijelome mjestu. Svi se trude što više dogovarati i zajedno učinkovito raditi na idejama i ciljevima koje svi dijele i za koje se osjećaju odgovornima. Brojnim aktivnostima, projektima, suradnjom s roditeljima i lokalnom, ali i širom, zajednicom te svime što se u školi radi želi se poboljšati odgoj, učenje i odrastanje djece. Svjesni su kako će ti budući odrasli ljudi i građani sve ovo baštiniti i odgovorno nastavljati činiti dobro kao i oni, njihovi roditelji, učitelji i sumještani te sve još više unprijeđivati i razvijati. Upravo to suradništvo gdje su svima važni zajednički ciljevi i dobrobit kako djece tako i odraslih, a svi daju svoj doprinos koliko god mogu, zovemo partnerstvom i vidimo ga kao način kako nam svima može biti bolje. Vraćala sam se ispunjena pozitivnim mislima, ne samo zbog zadovoljstva uspješno obavljenim poslom, na čemu i ovom prilikom svima zahvaljujem, nego i zato što susreti s ljudima kojima su važni drugi ljudi uvijek nadahnjuju. Ljudi koji pomažu kad god mogu, zajedno lijepo i suradnički žive i stoga puno postižu, uvijek potvrđuju svojim primjerom da možemo svijet činiti boljim. Iza mene je sjalo sunce podržavajući svojom toplinom moje lijepe dojmove kako bi ih što bolje upamtila i zapisala u svome doktorskom radu. Vidjevši u školi puno veselih, prijateljskih, otvorenih dječjih očiju poželjela sam da ih što više dođe, kad za to bude vrijeme, na naš Filozofski fakultet u Osijek te da svoje stečene vrijednosti suradništva, dobrote i pomoći proširuju i nadalje kao uspješni studenti!

Ružica Pažin - Ilakovac, asistentica

Odsjek za pedagogiju

Filozofski fakultet Osijek

SURADNJA MATICE HRVATSKE S OSNOVNOM ŠKOLOM

Još od osnivanja Ogranka Matice hrvatske u Bizovcu 1991. godine počela je suradnja s Osnovnom školom Bratoljuba Klaića u Bizovcu. Ta suradnja održala se dugi niz godina i na zadovoljstvo kako članova Matice tako i djelatnika škole, traje i dan danas. Iako najstarija kulturna institucija u Hrvata, Matica hrvatska u Bizovcu sve do današnjih dana nije uspjela osigurati prostorije za rad te je većinu svojih programa održavala u prostorijama osnovne škole, od sastanaka predsjedništva pa sve do brojnih programa i manifestacija. Kako bismo barem donekle prikazali kolika je povezanost ovih dviju institucija, ovdje ćemo spomenuti nekoliko najvažnijih programa koje je Matica hrvatska provodila uz pomoć osnovne škole. Od početka svoga djelovanja Matica je organizirala brojne promocije knjiga, kako svojih izdanja tako i drugih izdavača te nekoliko predavanja. Sva ova događanja, opet u prostorijama osnovne škole, bila su jako dobro posjećena, a u pripremi i organizaciji pomagali su nam djelatnici škole. Treba također spomenuti da su sva matičina izdanja, a kako ih se uslijed bogate izdavačke djelatnosti tijekom godina dosta nakupilo, uskladištena u prostorijama škole što je zaista velika pomoć Matici. Već deset godina za redom na kraju školske godine Matica svojim knjigama nagrađuje učenike koji su svih osam razreda završili s odličnim uspjehom, a od prošle godine ova hvala vrijedna akcija je dopunjena nagrađivanjem još i po tri učenika mlađih uzrasta koji su najviše posuđivali knjige u školskoj knjižnici. Cilj ove dugoročne akcije je poticanje čitanja i promicanje vrijednosti knjige i književnosti. Kontinuirano već trinaest godina Ogranak Matice hrvatske u Bizovcu izdaje i časopis „Matko“ koji se sve do nedavno besplatno dijelio u svim mjestima općine Bizovac. Ova akcija bi bila teško ostvariva bez djelatnika škole koji su zajedno s članovima Matice pred Božić i Uskrs obilazili od kuće do kuće i dijelili „Matka“. Naročito su se istakli proš

le godine u akciji humanitarne prodaje časopisa kada je cjelokupni iznos od prodaje bio namijenjen za poplavljene u Gunji. U okviru manifestacije Bizovačke ljetne večeri, Matica već sedmu godinu za redom postavlja izložbe likovnih radova ili starih fotografija. Te izložbe su jako dobro prihvaćene, a do sad ih je posjetilo i nekoliko tisuća mještana što je vidljivo i iz knjige utisaka. Sve dosadašnje izložbe bile su postavljene u holu osnovne škole jer se pokazalo da je to jedini primjeren prostor za ove kulturne potrebe. Iako je Bizovac središte općine još uvijek se nisu stekli uvjeti za učinkovitije djelovanje u kulturi te ne postoje prostorije za brojne udruge, a samim tim i za provođenje određenih kulturnih programa. Osim u iznimnim situacijama, sva predavanja, predstavljanja knjiga i gotovo sve što je povezano s kulturnom djelatnošću događalo se u prostorijama osnovne škole. I u konačnici, ovdje svakako moramo spomenuti kako su veliku pomoć Matici u kreiranju i provođenju njenih programa



pružili ravnatelj, učitelji i svi ostali djelatnici Osnovne škole Bratoljuba Klaića u Bizovcu na čemu im se ovom prilikom zahvaljujemo. Isto tako, nadamo se da ćemo zajedničkim trudom i dalje planirati i provoditi dosadašnje ali i osmisliti nove programe te zajednički doprinijeti još boljem razvoju kulture na cijeloj općini Bizovac.

Pripremio: **Vjekoslav Đaniš**, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Bizovcu

PREVENCIJSKE AKTIVNOSTI U ŠKOLI

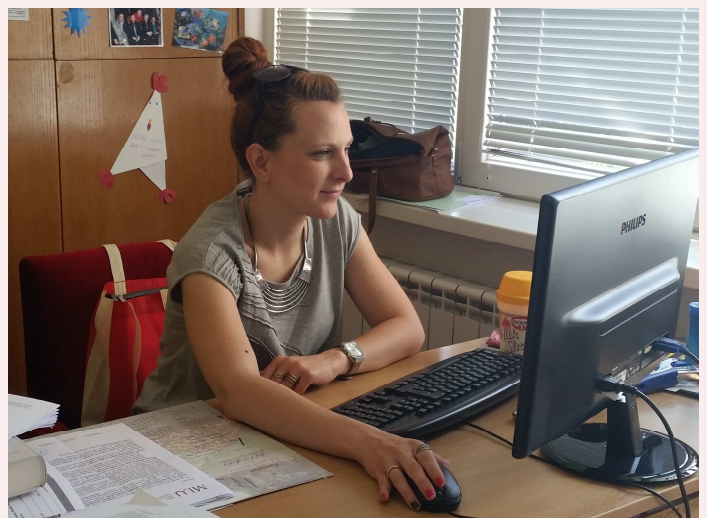
Piše: **Zvočinca Kučandra**, psihologinja

U OŠ Bratoljuba Klaića Bizovac 15. i 16.12.2014. održana su dva roditeljska sastanka za učenike od 1. do 8. razreda u suradnji s Odjelom za prevenciju Policijske uprave Osječko-baranjske. Predavanja su dio preventivnih programa koje provodi Odjel prevencije s kojim škola ostvaruje suradnju svake godine kroz dio Školskog preventivnog programa.

Roditeljski sastanak održan je 15.12.2014. za roditelje učenika od 1. do 4. razreda na kojem je policijski službenik za prevenciju Robert Škorvaga održao predavanje „**Suzbijanje seksualnog iskorištavanja i zlostavljanja djece**“. Danas je nasilje nad djetetom jedan od najčešćih oblika kršenja osnovnih prava i interesa djece i ozbiljan društveni problem. Osnovno pravo svakog djeteta, pravo na život i razvoj, ne samo da je povrijeđeno već je i ozbiljno ugroženo različitim oblicima nasilja koji ostavljaju trajne i teške fizičke i psihičke posljedice. Kampanje Vijeća Europe za zaustavljanje seksualnog nasilja nad djecom se u RH provodi pod nazivom „**JEDNO od PET**“ i svrha joj je unaprjeđenje sustava zaštite djece od seksualnog nasilja te pružanje znanja i praktičnih rješenja za sprječavanje i prijavljivanje seksualnog nasilja nad djecom i to djeci, njihovim obiteljima/skrbnicima i društvu, a time i podizanje razine svijesti o stvarnim razmjerima seksualnog nasilja nad djecom. Gospodin Škorvaga održao je predavanje 16.12.2014. za roditelje učenika od 5. do 8. razreda „**Alkohol, vandalizam i nasilje među mladima**“. Prema pokazateljima i pojedinačnom raščlambom kaznenih djela i prekršaja gdje su sudionici maloljetne osobe svjedoci smo pojave vandalizma, konzumacije alkohola i nasilja među mladima, te je iskazana je potreba za izradom preventivnog projekta projekta u vidu provođenja edukativnih predavanja kako bi se ukazalo na probleme konzumacije alkohola, neprihvatljivog i lošeg ponašanja u društvu, te sve češće pojave nasilja među mladima.

Cilj je upoznati mlade ljude i cjelokupnu javnost o nužnosti reagiranja na vandalizam, konzumiranje alkohola mladih, te nasilje među mladima.

Tijekom školske godine 2014./2015. već je ostvarena suradnja s PU Osječko-baranjskom, Odjelom za prevenciju i predavanjem za učenike 8. razreda „**Zdrav za pet**“ koje je također održao gospodin Robert Škorvaga, a usmjeren je na prevenciju ovisnosti (alkohol, droge, igre na sreću) te promociju prosocijalnog, preventivnog i zaštitnog djelovanja uz razvijanje socio-emocionalnih vještina kod djece i mladeži; podizanje razine svijesti o vlastitoj ulozi u očuvanju životne, školske i radne okoline; podizanje razine samosvijesti o odgovornosti u očuvanju vlastitog i tuđeg zdravlja i sigurnosti. Za roditelje 8. razreda policijski službenik Ivan Pakšić održao je predavanje „**Legiranje, ne drogiranje**“ čiji je cilj smanjenje konzumiranja sredstava ovisnosti među mladima i smanjenje rizičnih ponašanja, rano otkrivanje konzumenata, ovisnika, otkrivanje i suzbijanje preprodaje droga u školi, oko škole, stvaranje većeg osjećaja sigurnosti među djecom te smanjenje dostupnosti svih oblika ovisnosti u školskom okruženju. Za roditelje učenika 7. razreda. Policijski službenik Tomo Andrašević je održao predavanje u sklopu projekta „**Živim život bez nasilja**“ koji je usmjeren na sprječavanje različitih oblika nasilja među mladima i nasilja u obitelji, uz izgradnju kulture nenasilja i tolerancije.



PARTNERSTVO U BRIZI ZA POTREBITE OBITELJI

U subotu 28. ožujka 2015. našu su školu ispunila nasmijana i radosna lica preko sedamdesetak učenika različitoga uzrasta. Naime, u suradnji s lokalnom zajednicom Udruge svetog Vinka, OŠ Bratoljuba Klaića nastavlja višegodišnje partnerstvo u brizi za potrebite obitelji i štíćenike Udruge sv. Vinka. Udruga je pribavila petsto pisanica koje su učenici kreativno i domišljato ukrasili i obojili. Nije to bio težak zadatak za naše đake jer je tu bilo prostora uz rad i za razgovor i druženje. Zajedništvo i radosti nije bilo kraja čak i nakon što su pisanice bile zgotovljene s ukrašavanjem pa se našlo malo boje i na licima. Za samo dva školska sata, pet stotina šarenih pisanica upućivalo je na skorbu proslavu Uskrsa. Na taj su način učenici sudjelovali u radosnoj proslavi najvećeg kršćanskog blagdana u obiteljima gdje manjka socijalnog i materijalnog uvjeta za dostojanstven život. Članovi Udruge su kroz Veliki tjedan prodajom pisanica osigurali darove za štíćenike Udruge. Blagdansko vrijeme nosi sa sobom bogatiji blagdanski stol. Međutim, ako ne pokažemo brigu i za one koji su zakinuti za blagostanje, tada s blagdanima udaljavamo od sebe Krista koji se nalazi u najsiromašnijima. Upravo je on ukazao da briga za siromašne i svaki čin pomaganja izražava djelotvornu ljubav. Stoga, odgoj učenika za kršćansko pomaganje je ujedno i njihovo napredovanje u socijalnoj osjetljivosti za najpotrebnije članove našeg društva. Građanski odgoj tako iz teorije o kojoj se piše i priča, za učenice i učenike postaje praksa tijekom osmogodišnjeg školovanja.

Prikupljeno se pakira u obiteljski paket koji sadrži sve što jedna obitelj troši u svakodnevici. Nakon toga članovi lokalne zajednice Udruge svetog Vinka iste pakete prosljeđuju prema potrebitima i njihovim obiteljima.



Pripremile: Elena i Jelena



DANI KRUHA

Sa zahvalnošću, kreativno, motivirano i uz roditelje bizovačka škola obilježava Dane kruha. Izborom nedjelje i okupljanjem pred mjesnom crkvom događa se pravi obiteljski izvanškolski dan.

Svake godine se obilježava Dani kruha u Bizovcu i okolnim mjestima. Dani kruha u Bizovcu za školarce predstavljaju prigodu za obilježavanje njima najdraže svečanosti u školskoj godini. Iz godine u godinu zanimanje ne opada među učenicima, a sve više raste zanimanje njihovih obitelji za taj dan. Suradnja s roditeljima bio je pravi primjer partnerstva škole i roditelja jer odaziv roditelja je stvarno bio odličan. Uvidjelo se da je obilježavanje Dana kruha u nedjelju pred crkvom najbolje rješenje za roditelje. Zacrtani cilj iz godine u godinu ističe kreativno djelovanje uz pomoć majke i bake, pa i uz očevu suradnju te pripremiti proizvode od brašna, vode i kvasca. Hoće li na kraju biti slatko ili slano ovisi o posljednjim dodacima zadanoj smjesi i odluci što se za ovu godinu priprema. Sve izloženo govorilo je o trudu i motivaciji s kojom se pripremao uradak za svoje dijete i njegov razred. Na kraju uspjelog obilježavanja Dana kruha svake godine ispred ravnatelja i svih djelatnika OŠ u Bizovca izrečena je zahvala obiteljima učenika bez kojih slični projekti nemaju perspektivu. Zahvaljujući velikom odazivu roditelja te baka i djedova, nedjeljni dan u Bizovcu, Samatovcima, Cretu, Brođancima i Habjanovcima predstavlja pravi obiteljski izvanškolski dan. Svake godine iznova ukrašavamo naše štandove raznim pekarskim

proizvodima. Zahvaljujući Općini Bizovac, postavljeni štandovi budu dovoljno velik prostor za bogatstvo vrijednih rukotvorina od brašna i ostalih dodataka. Svaki razrednik svoj razred okuplja oko jednog štanda i kroz kreativna rješenja privlači poglede svih nazočnih. Nakon pripreme štandova u svim mjestima naše općine, župnici predvode prigodna euharistijska slavlja s posebnim naglaskom na prinos darova i izricanje zahvale za sve što nam je povjereno. Svaki razred uz pomoć vjeroučitelja prinosi po jedan pekarski proizvod na oltar svoje župne ili filijalne crkve. Prigodne recitacije i dramski zaplet uz pomoć vjeroučitelja i učiteljica razredne zanimljiv su uvod u euharistiju. Prinos darova, blagoslov kruha i sveta misa budu tako vrhunac obilježavanja zahvalnosti za darovani kruh u svakodnevnom životu. Nakon mise razredi mogu uživati u pekarskim proizvodima. Uz čašćenje s pekarskim delicijama svatko može i novčano darovati razred. Prikupljeni novac pripada razredu, s tim da učenici jedan dio svojih sredstava usmjeravaju za razredne potrebe, a drugi dio novca usmjeravaju u humanitarne svrhe. Posebno se sjećamo akcije u kojoj smo prikupljenim novcem izvršili uplatu za kruh i pokrivače koji su izbjeglicama u Siriji bili najpotrebniji. Na taj je način OŠ Bratoljuba Klaića sudjelovala u zajedničkoj akciji Hrvatskog Caritasa, Crvenog križa i Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj koja je pokrenuta za pomoć stradalnicima u sukobu u Siriji. Svake godine je odabran drugi cilj te se tako uvijek iznova razvija motivacija i zanimanje kod naših učenika i njihovih članova obitelji za pomaganje.



Trud djelatnika škole upotpunjuje i inicijativa iz Općine Bizovac. Načelnik Općine, gosp. Srećko Vuković, osim što štandove stavlja na raspolaganje školi ujedno pripravlja i bogate poklone za najljepše štandove ističući da se uvijek treba pohvaliti i nagraditi kreativnost učenika u predstavljanju svog truda i rada. Do izražaja tako dolazi suradnja Škole, Općine, te župnika župnih crkvi u Bizovcu i Brođancima, Zorana Čosića i Ivana Markovića. Na zadovoljstvo svih sudionika manifestacije, OŠ Bratoljuba Klaića želi i dalje nuditi svoj doprinos u zajedničkom obilježavanju sličnih prigoda gdje „zavičajno blago“ uz učeničke doprinose okuplja mještane u druženju.



Zato velika hvala, iz godine u godinu, ide prema svim učenicima, učiteljima, bakama i djedovima koji su nas podupirali svake godine u tom slavlju jer jedinstvo stvara sreću. Nakon pripreme štandova u svim mjestima naše općine, župnici predvode prigodna euharistijska slavlja s posebnim naglaskom na prinos darova i izricanje zahvale za sve što nam je povjereno. Svaki razred uz pomoć vjeroučitelja prinosi po jedan pekarski proizvod na oltar svoje župne ili filijalne crkve.



Maja Marija Herega, Erik Međimurec, Monika Cvetković, 7.a

DAN PJEŠAČENJA



Međunarodni dan pješaćenja obilježava se 15.10, a svake godine naši osmaši kreću na svoj kilometarski hod. Najčešća njihova relacija je do „olimpijskog“ stadiona u Brođancima gdje nakon pješaćenja učenici uključuju u različite sportske aktivnosti. Bude tu disciplina starih sportova, ali i modernih sportova, graničara, odbojke i nogometa. Ništa manje vrijedno i važno nije snalaženje i orijentacija u prirodi kako bi se u prirodnom okruženju primijenilo gradivo iz geografije. Uz relaciju prema Brođancima dobro je prihvaćena ruta prema bizovačkom Bajeru i nazad. Sa učenicima su pješaće učiteljica Ankica Slamek, učitelj Marko Teskera i vjeroučitelji Marina i Slaven Školka. Za pješaćki pothvat svake godine učenicima se daruju jabuke, jedan od simbola zdrave prehrane, kako i priliči uoči obilježavanja Dana jabuka 20.10.

Za sigurnost pješaka, koji najčešće hodaju cestom, brinu se naši policajci. Na kraju kolone uvijek ide policijsko vozilo, a posebnu ulogu imaju na raskrižjima, ali i onda kada neki od učenika ne mogu izdržati cijeli put na nogama. To su ipak rijetki primjeri pa o tome ne treba pisati. Važna je odlična suradnja s policijom jer se na taj način najbolje ostvaruje prvobitna zadaća onih koji brinu o sigurnosti svih sudionika u prometu. Policija je tako svake godine na raspolaganju našim učenicima kako bi pješaćenje bilo sigurno i odlično pripremljeno. Tijekom pripreme za organizaciju

pješaćenja učenicima se daju uvijek poticajne informacije. I sami učenici pripremaju kraće uratke o zdravom načinu života. O pješaćenju se tako govori kao najprirodnijem i najlakšem vidu aktivnog kretanja koje osigurava zdravlje cijelog tijela. Redovno pješaćenje ima mnogo pozitivnih efekata na naše psihičko i fizičko zdravlje. Hodanje je potpuno prirodan i siguran vid rekreacije koju možete izvoditi bilo gdje i bilo kada bez dodatne skupe opreme i teretane. Dovoljno je samo da imate vremena i dobru volju. Redovna šetnja poboljšava naše psiho-fizičko stanje, jača svaki mišić u tijelu da pri tom ne izaziva dodatno opterećenje. Osim toga, nakon tridesetominutne šetnje, tijelo počinje sa lučenjem serotonina i endorfina, hormona sreće i na taj način vas u velikoj mjeri umanjuje stres, a znamo da oslobađanje od stresa blagotvorno djeluje i na san.

Pješaćenje na naše zdravlje ima ogroman utjecaj jer uz redovno pješaćenje stičemo kondiciju, a istovremeno smanjujemo vjerojatnost pojave kardiovaskularnih bolesti u starijem dobu. Hodanje je korisno za cirkulaciju krvi u tijelu, jača srce i dovoljno je tri puta po trideset minuta dnevno pješaćenja i vaš tlak će doći u normalu. Pješaćenjem ćete lakše i smršaviti i održavati tjelesnu težinu, jer hodanje ubrzava metabolizam i rad crijeva, a o jačanju i oblikovanju mišića da ne govorimo.

Budući da se u našoj školi više od sedam godina održava Dan pješaćenja, može se zaključiti da je to već ozbiljan poticaj svim generacijama učenika da pokušaju što češće hodati, a manje se voziti u automobilu. Da se primijetiti da su sve ove godine ostavile trag na mještanima Bizovca. Naime, svake večeri ulicama našeg slavonskog sela mnogi ubrzano hodaju i tako održavaju svoje zdravlje.

Iva Kovač, 7.a

TURNIRI U DREVNOJ SPORTSKOJ VJEŠTINI

Brojna su sportska nadmetanja u našoj školi. Od nogometa, rukometa i odbojke, pa sve do atletike. Najmlađi sport u našoj školi je šah. Saznajte na koji način kreće ova nova sportska avantura.

Šahovski turniri u bizovačkoj osnovnoj školi novina su u protekle dvije godine. Tijekom godine održavaju se turniri za učenice i učenike OŠ u toj drevnoj sportskoj vještini. Nakon formiranja šahovske sekcije u studenom 2013. uslijedila je izborna nastava po Kurikulumu. S ciljem razvijanja ljubavi prema šahu krenulo se u stjecanje znanja o pravilima u šahu. Igrom formirao se zajednički rad i za svakog učenika važno je bilo poštivanje pravila ponašanja tijekom igre u paru. I sve je bilo spremno za organiziranje brojnih u šahovskim turnira. Sve je započelo s pozivom ravnatelja Ante Lovrinčevića na suradnju prema šahovskom klubu Hrvatska čitaonica u Valpovu. Šahovski zaljubljenici iz Valpova poslali su 18 šahovskih podloga s figuricama. Uz komplete za igru stigli su i šahovski satovi. Nisu izostali niti stručni savjeti i literatura. Za to se pobrinuo međunarodni šahovski sudac Zdravko Birovljević, koji se uz svu pomoć u startu stavio i na raspolaganje kao sudac na turnirima koje organiziramo u Bizovcu. Stvoreni su tako uvjeti za razvoj ove drevne sportske vještine, koja uz nogometaše, u svijetu ima najviše registriranih sportaša šahista. Međutim, otpočela je i suradnja na relaciji ŠK Hrvatska čitaonica iz Valpova i šahovske sekcije iz OŠ Bratoljuba Klaića. Tako su se uzredali brojni turniri: Bueno kup; Cedevita kup, Turnir za Dane općine, školski turnir, međuškolska natjecanja,

međuopćinsko natjecanje i županijsko natjecanje u sustavu natjecanja osnovnih škola. Svaka partija šaha započinje i završava stiskom ruke. Svaki je poraženi stiskom ruke pokazuje priznanje pobjedniku. Sekcija okuplja više od dvadeset redovitih polaznika koji dva puta tjedno rade i međusobno odmjeravaju „snage“ za stolom.

Ozbiljnim i marljivim radom učenici i učenice iz Bizovca zaslužili su i nastup na županijskom natjecanje osnovnih škola u Piškorevcima. Uz to što su bili najmlađi sudionici u obje konkurencije, djevojčice su u Bizovac donijele osvojeni pehar za treće mjesto.

Za naglasiti je da su se rezultati s prvog otvorenog turnira u Bizovcu našli i na međunarodnoj šahovskoj stranici gdje se objavljuju rezultati svih turnira u svijetu. Riječ je o web stranici chess-results.com. Pogledajte ponekad navedenu stranicu i potražite imena i rezultate na bizovačkim turnirima u šahu.

Slaven Školka



DAN ŠKOLE

Već niz godina (točnije osam) organiziramo kulturno-sportsku manifestaciju pod nazivom: „Što bi stari rekli sada.“ Prije nego odlučite doći na naše slavlje, pripremite se dobro uz naše nanezane redove razno-raznih događanja i slatko-slanih delicija našeg zavičaja.

Na Dan škole u Bizovcu moguće je na nekoliko sati „vratiti se stotinjak godina“ u prošlost. To iskustvo pokreće mnoštvo raznolikih sadržaja. Prvobitni cilj u pokretanju ove hvalevrijedne manifestacije bio je upoznati i njegovati stare sportove, te kulturno-povijesnu baštinu užeg zavičaja. Istovremeno kroz aktivnosti svakom učeniku razvijati zdrav duh u zdravom tijelu. Nikako manje važno bilo je angažiranje roditelja. Suradnja se morala graditi iz godine u godinu, stoga su roditelji sudjelovali u izradi sportskih rekvizita, u prikupljanje starih recepata, te u priprema domaćih kolača i kruha. Suradnja se proširila na sve obrtnike i uzgajivače koji su prihvatili poziv za izlaganje na štandu pred školom. Svoje proizvode izlažu redovito brojni obrtnici, medari, cvjećari, a za kušati je široka „lepeza“ raznih ukusnih „staroverskih“ kolača. Kulturno– zabavni program najbolji je uvod u sjećanje baka i djedova koji zauzimaju mjesta u gledalištu. Ugođaj koji nastaje uz školski zbor i tamburaški orkestar obnavlja sliku prošlosti. Zavičajni govor odzvanja modernim razglasom sa pozornice na ulazu u školsku zgradu, a nastupima najmlađih skupina KUD-ova u izvođenju spletova zavičajnih plesova Valpovštine dolazimo do vrhunca doživljaja. Poslije programa na pozornici kreću aktivnosti uz pozornicu i na našem školskom travnjaku. Sportska natjecanja pod nazivom Mala Olimpijada starih sportova redaju se na školskim travnjacima. Skakanje u vrećama, trčanje uz šinje, hodanje na štulama, gađanje lukom i strijelom, gađanje kozane, ba-

canje potkova, te povlačenje mosora i užeta. Sudjeluju izabrani predstavnici svih razreda, navija se i svatko želi biti bolji, spretniji i brži. Na štandovima i pored njih brojni su popratni sadržaji: narodne rukotvorine, ručni alati u poljoprivredi, zavičajna etno zbirka i zlatovez, otkivanje kose i kandžijanje, domaći kolači, likovna radionica, radionica izrade skulptura od slame, izrada predmeta od šuške etno vrtuljak, glagoljica, pčelari... a na kraju niza, neizostavno je potkivanje jaja. Svi oni redovito surađuju i na poziv škole prihvaćaju sudjelovanje. Sudjeluju i uzgajivači konja, ali i profesionalni animatori za igru i zabavu. Isti oni kao iz prošlih vremena, koji su putovali od sela do grada i zabavljali okupljeni narod. Uvijek su zanimljivi bizovački uzgajivači konja koji se dovezu ukrašenim konjskim zapregama, a potom služe kao „taksi“ ulicama Bizovca. Poseban ugođaj događa se uz prezentaciju škole preponskog jahanja ergele „Bonanza“ uzgajivača konja Josipa Vlade Krivića. Uz konje i njihov kas zaboravljaju mnogi vožnju autom sto na sat. Posebno atraktivne kostime pripremaju animatori igraonice „Moltonko“, a najtraženija je njihova vila Balončica. Djeca u redu stoje i osmjehom njen poklon čekaju.. Uz velike vrućina na našem zelenom travnjaku volimo se malo rashladiti uz pokoji kap vode, naši učitelji to pomno prate jer u tren, zbog prskanja, majice budu mokre. Naši učitelji uvijek brinu za naše zdravlje. Dodjela medalja ide najuspješnijima i to iz ruku najtrofejnije hrvatske sportašice 20. stoljeća, slavne rukometašice Kaje Ileš. Naravno, uz nju mnogi sportaši dolaze kao gosti.

Elena Gudelj i Jelena Cvetković, 7.a



DOGAĐANJA UZ DAN OPĆINE

Najvažniji partner u brojnim aktivnostima, ali i potrebama OŠ Bratoljuba Klaića je Općina Bizovac. To partnerstvo najsnažnije dolazi do izražaja u Danima općine Bizovac. U tim danima, svake godine škola otvara svoja vrata i nudi različite događaje i zbivanja samim učenicima, kao i njihovim roditeljima i svim mještanima. Škola prednjači u sportskoj ponudi i u pripremi kulturnih programa. Uz obilježavanje Dana općine u Bizovcu, od 17. do 25. travnja odigravaju se brojni sportski mečevi u odbojci, stolnom tenisu, nogometu, šahu, pa sve do trčanja u prirodi. Najmasovnije natjecanje bilo je trčanje u prirodi (kros), gdje su sudjelovali gotovo sve učenice i svi učenici matične škole u Bizovcu. Vrijedno je istaknuti ovogodišnji šahovski turnir koji je, u tri različite konkurencije, privukao 32 natjecatelja. Najstariji šahist Josip Glavašić iz Bizovca imao je 85 godina, a najmlađi u igri crno bijelih figurica bili su Dora Pelivanović i Patrik Koški, koji na jesen tek trebaju krenuti u prvi razred osnovne škole. Suđenje na turniru vodio je međunarodni šahovski sudac gosp. Zdravko Birovljević. II. turnir u odbojci povodom Dana općine Bizovac održan je u subotu 25. travnja uz sudjelovanje OK D. Miholjac, OK Belišće, ŽOK Našice i ŽOK Bizovac. Igralo se po liga sistemu (svatko sa svakim) na dva seta, a ukupno najuspješnije su bile djevojke iz OK Donji Miholjac. Stolnoteniski turnir organiziran je u školskoj sportskoj dvorani, a domaćin i organizator turnira bio je STK Bizovac. Uz brojna natjecanja važno mjesto zauzima i nagrađivanje od strane Općine. Prijašnjih godina uvijek je barem jedna od nagrada išlo prema školi i njenim djelatnicima.

Na ovogodišnjoj svečanoj sjednici općinskog Vijeća, nagrada Općine Bizovac dodijeliti će se Marinu Jankoviću i to za izuzetna postignuća i dugogodišnji svekoliki doprinos u razvoju i promicanju Olimpijade starih športova Brođanci, očuvanju hrvatske tradicijske baštine, narodnih običaja i kulture. Riječ je o učitelju naše škole koji je već nekoliko godina u mirovini, ali aktivni je član organizacijskog odbora Olimpijade starih športova. Općina s nagrađivanjem potvrđuje samo dobru suradnju, ali i njihovo vrednovanje rada svih djelatnika škole u Bizovcu.



Trčanje u prirodi



Prigodom obilježavanja Dana općine Bizovac svake godine se pripremaju novi prigodni programi. U proteklih nekoliko godina bilo je tu koncerata, snimanja glazbenih spotova kao i kombiniranih sportskih i kulturnih događanja u isto vrijeme na trenima oko škole i u samoj zgradi škole. Ove godine u zgradi osnovne škole, pod okriljem ogranka Matice hrvatske, održana je promocija knjige pjesama mladog bizovačkog pjesnika Ivana Erića. Ivan je i sam bio učenikom škole gdje je predstavljen njegov pjesnički prvijenac. Ako bi pak malo zavirili u arhivu prethodnih projekata naše Matice uvidjeli bi nekoliko izdanja koja predstavljaju osobu Bratoljuba Klaića, čije ime danas nosi škola u Bizovcu. Zanimljivo je ove godine uz brojna događanja u školi pratiti i obnovu zgrade škole. Tu je zasigurno i Općina dala veliki doprinos. Brojni su dogovori između škole i općine omogućili kvalitetnije uvjete za rad, pa stoga svaki zahvat na školi pripremljen je i na relaciji između ravnatelja škole gosp. Ante Lovrinčevića i sadašnjeg načelnika općine, gosp. Srećka Vukovića.



Turnir u šahu

U proračunu općine Bizovac predviđena su financijska sredstva za sufinanciranje toplog obroka polaznicima osnovne škole iz obitelji slabijeg socijalnog statusa. Mogućnost besplatnog toplog imaju učenici s područja bizovačke općine čiji su roditelji, odnosno obitelji korisnici prava na podmirenje troškova stanovanja prema Odluci o socijalnoj skrbi. Za kvalitetnije odvijanje odgojno-obrazovnog procesa svakako je važna prehrana što većeg broja učenika.

Uz ovu inicijativu koja ide iz Općine Bizovac zaključujemo priču o Danima općine Bizovac. Svečani se dani iz godine u godinu održavaju, a tada najviše do izražaja dolaze suradnja i partnerstvo Općine i Škole u Bizovcu. Međutim, partnerstvo traje tijekom cijele godine!

Ana Novoselić, 7.a



Turnir u odbojci



Najuspješniji pojedinci



„Neka divanit što ni ništ'“

Načelnik Općine Bizovac Srećko Vuković svojom susretljivošću poznat je mlađim i starijim sumještanima. Obnašajući svoj svakodnevni posao, za nas je izdvojio svoje vrijeme kako bi ga bolje upoznali u domeni pisanog stvaralaštva. Ponosne smo što smo na Međuzupanijskom natjecanju u LiDraNu u Osijeku, s našom učiteljicom Romanom Žužić, ostvarile simpatije žirija i publike, njegovim tekstualnim predloškom na zavičajnom govoru „Neka divanit što ni ništ'“.

Koliko se dugo bavite pisanjem?

Po prvi puta ću priznati da sam pisati počeo davne 1986. godine i to u Vinkovcima gdje sam služio vojni rok. Tada sam napisao dvadesetak pjesama i nekoliko dnevničkih zapisa.

Odakle crpите ideje i inspiraciju za teme u vašim pričicama?

Teme crpim iz osobnog sjećanja, svakodnevnog života, događaja i usmene predaje priča anegdota iz našega mjesta.

U kojoj su mjeri vaši likovi i događaji stvarni?

Oni su stvarni samo u mojoj mašti, a svaka sličnost sa stvarnim osobama je slučajna. No kada bilježim povijesne događaje tu se držim istinskih činjenica i pisanih dokumenata.

Kada ste i kako počeli pisati crtice njegujući zavičajno narječje?

Prije dvadesetak godina uredio sam nekoliko tekstova drugih autora na bizovačkom narječju koji su na sceni izvedeni prilikom nastupa KUD-a. Neki komični igrokazi zabilježeni su i okom kamere te se mogu pregledati i sada. Još i danas se sjećam odličnih glumačkih izvedbi tadašnje djece Hrvoja Sudara, Denisa Mlinarića, Andreje Erić, Silvije Kardum, Paula Brajkovića, Dine Čadeka i drugih.

Kako se osjećate, dok gledate, scenski prikaz vaše pisane podloge?

Svaki puta uživam, jer sam sretan što mlađe generacije izgovaraju tekstove na gotovo zaboravljenom dijalektu svojih predaka.



li

Jesmo
ispunili
vaša

o-

čekivanje, glede našeg uskog prikaza javnosti baziranog na vašoj temi?

Izvele ste taj prikaz vrhunski, poput pravih profesionalnih glumica što je oduševilo i brojnu publiku koja vas je gledala prilikom nekoliko javnih nastupa, a najvrjedniju i kompetentnu ocjenu dobili ste od stručnog ocjenjivačkog povjerenstva za vrijeme održavanja LIDRANA u Osijeku.

Pripremate ili radite na novom izdanju?

Povodom predstojećedevedesete obljetnice nogometnog kluba BSK, osnovanog 1926. godine ovih dana završavam knjigu pod radnim naslovom „Povijesnica bizovačkog nogometa“. Knjigu sam posvetio jednom dobrom čovjeku koji je nekada davno u Bizovcu izrađivao najbolje krpene lopte. U zapisu navodim povijesne činjenice o djelovanju više nogometnih klubova u našem mjestu, a sve uz mnoštvo fotografija i rezultatskih prvenstvenih tablica od 1952. do danas.

Naš ste sumještatin i bili ste učenik naše škole, čega se najradije sjećate iz svog školskog doba?

Naš ste sumještanin i bili ste učenik naše škole, čega se najradije sjećate iz svog školskog doba?

Najviše se i rado sjećam dramske sekcije predvođene nastavnikom Emilom Stošićem. Tada sam u sedmom i osmom razredu bio jedan od popularnih školskih glumaca, jer sam tumačio glavne uloge u nekoliko kraćih kazališnih predstava izvedenih dolje u školskom predvorju pred učenicima i nastavnicima. Po imenima tih likova još i danas me zovu neki prijatelji.

Za koje ste predmet pokazivali najviše zanimanja?

Sjećam se da mi je posebno drag predmet bio likovni odgoj, a simpatije sam iskazivao i prema hrvatskom jeziku i povijesti.

Po čemu pamтите nekog posebnog učitelja iz naše škole?

Moja prva učiteljica gospođa Ružica Cvetković na mene je ostavila poseban dojam. Njezine odgojno-obrazovne metode pamtim i danas. Ne zato što je u ladicu svoga radnog stola držala letvicu za „packe“, već zbog izrazitog pedagoškog autoriteta i stručnog načina kako nas je podučavala uvodeći u život.

Što biste poručili učenicima naše škole?

Moja kratka poruka glasi: „Draga djeco poštujujte svoje roditelje, učitelje i starije, pomažite jedni drugima i prijateljstva stečena u školskoj dobi čuvajte do kraja života“.

Budući da ste vrlo angažirani oko poslova koji obnašate u Općini Bizovac i na svakom području ste i u svakoj prilici vrlo susretljivi sa sumještanima rješavajući tekuću problematiku

Posao općinskog načelnika nastojim obavljati najbolje što znam. Volim ovo što radim i volim ljude pomažući im u okvirima dopuštenih mogućnosti. Želim naše okruženje učiniti ljepšim i privlačnim za život zato potičem realizaciju brojnih projekata. Koliko u tome uspijevam najbolje će pokazati vrijeme i predstojeći lokalni izbori u svibnju 2017. godine, Rezultat postignut na izborima biti će najrealnija ocjena mog rada.

Nikolina Katić i Dunja Kučinac, 4.r.



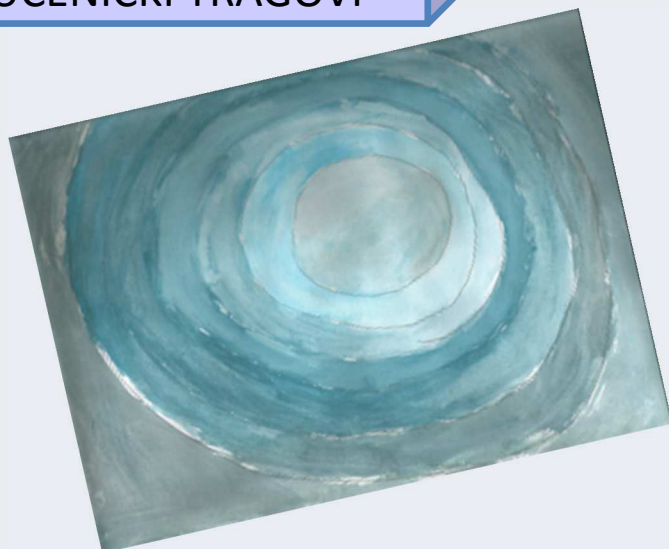
Koja Vam je bila omiljena lektira?

U jednom dahu čitao sam knjigu „Bambi“ Felixa Saltena, kao i „Družbu Pere Kvržice“ Mate Lovraka.

Gledajući taj film na TV-u prije nekoliko dana u mislima sam se vratio u rano djetinjstvo sjećajući se s puno nostalgije i nekih drugih filmova prikazivanih u našem kinu, čiji sam bio redovni posjetitelj.



UČENIČKI TRAGOVI



Gloria Turalija, 3.r



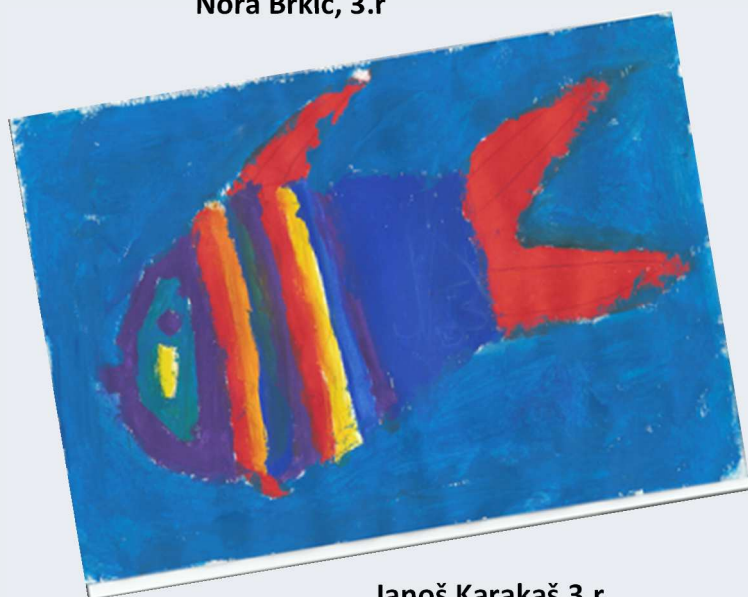
Mislav Žebić, 3.r



Nora Brkić, 3.r



Klara Sudar, 3.r



Janoš Karakaš, 3.r



Lea Baban, 3.r

POVRATAK U NEZABORAVNE DANE

Učenička pitanja za učiteljice i učitelje u sebi nose određenu znatiželju. Ovaj puta pitanja nas odvođe u prošlost. Iza svakog „kompleta“ odgovora na ista pitanja krije se jedno djetinjstvo, jedna mladost. Bilo bi zanimljivo, uz njihove odgovore, vratiti se koje desetljeće u prošlo stoljeće. Što su posebno upamtili iz svog djetinjstva? Po čemu posebno pamte svoju mladost? Koju su glazbu slušali i koje filmove gledali? I Pročitajte!

1. Kako ste proveli djetinjstvo?
2. U koju ste išli srednju školu?
3. Zašto ste izabrali predmet koji danas predajete?
4. Koja vas pjesma podsjeća na djetinjstvo, a koja na mladost?
5. Koji vam je film bio najdraži?
6. Koji vam je bio najdraži nastavnik?
7. Jeste li razrednik i kako doživljavate razredništvo uz današnje generacije?



1. Bio je rat u vrijeme mog djetinjstva. Međutim, bilo je puno lijepih dana.
2. Matematička gimnazija u sastavu Mađarskog centra u Osijeku.
3. Oduvijek sam to želio i volio!
4. Nirvana.
5. Batman, Predator.
6. Gašpar Albert (Fizika)
7. Ne, zasad.

Atila Adam



1. Lijepo, sretno, puno igre, smijeha, prijatelja.
2. Gimnazija „Braća Ribar“.
3. Nisam zapravo znala što bih, a moja najbolja prijateljica je odabrala engleski, pa sam i ja, a i mislila sam da je dobro znati jezike u životu.
4. Ima ih više: iz djetinjstva pamtim hit „Kad si sretan“, a od hitova moje mladosti: „Kao ti“ – Parni Valjak.
5. „Pčelica Maja“
6. Iz tjelesnog.
7. Jesam, razrednica 6. B., to je uloga s puno dodatnih obaveza.

Mirta Sudar



1. Imala sam prijateljice u ulici s kojima sam se družila, OŠ završila sam u Bizovcu.
2. Završila sam tekstilnu školu u Osijeku.
3. Zato što sam voljela matematiku, a fizika je išla uz matematiku pa sam i to završila.
4. Prljavo kazalište, Tajči.
5. Dr. Živago.
6. Paula Andraković, predavala je ovdje u školi matematiku.
7. Nemam želju biti razrednica.

Ana Krstić - Rukavina



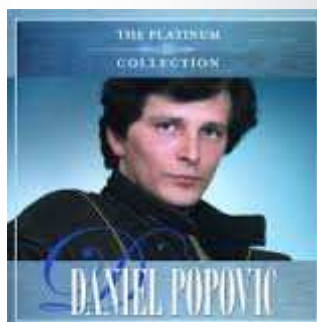
1. Djetinjstvo sam provela sretno! Mnogobrojna obitelj – 5. djece. Najbolje doba života mi je djetinjstvo.
2. Gimnazija u Valpovu.
3. TZK sam izabrala zato što volim sport.
4. The Beatles – Obla di obla da.
5. Dr. Živago.
6. Nastavnik Han Vladimir – TZK.
7. Uvijek razrednik – onaj tko nije razrednik nije potpuni nastavnik.

Ankica Slamek



1. Igrama na otvorenom s ekipom iz ulice – po dvorištima, na Bajeru i pašnjaku i čestim boravcima u kinu.
2. „EMŠA“ (Elektrometalski šk. centar), Osijek.
3. Htio sam nešto drugo (novinarstvo), ali nije ga bilo u Osijeku. Ovo je bilo najslbližije.
4. Djetinjstvo – Novi Fosili, Daniel, Nena, Duran Duran i Love Rock and Roll – Joan;
Mladost –Ekatarina Velik, Bajaga, Zabranjeno pušenje, Denis & Denis.
5. E.T., Karate kid, Čovjek sa zvijezde, Strava u ulici brijestova, Flashdance, i Goonies.
6. Najdraža nastavnica Milanka iz tehničkog i nastavnik Emil iz hrvatskog.
7. Jesam. I tu ulogu jako volim.

Dubravko Bartulac





1. U Bizovac sam doselio sa šest godina i imao sam jako puno prijatelja u ulici s kojima sam se družio.
2. Srednju školu sam završio u Njemačkoj: hotelijersko turistička.
3. Zato što sam to oduvijek volio.
4. Prljavo kazalište.
5. Forrest Gump.
6. prof. Reza Radan.

Marko Teskera

1. Djetinjstvo sam provela u Valpovu.
2. Pohađala sam jezičnu gimnaziju u Valpovu.
3. Zato što sam oduvek voljela putovanja, strane zemlje i strane jezike.
4. Novi fosili.
5. Strah u ulici Brijestova, prvi dio.
6. Nastavnica Zbanacki, predavala je matematiku.

Mirela Culek - Sladoljev



1. Djetinjstvo sam proveo zaigrano, živio sam u Bizovcu.
2. Gimnazija u Valpovu.
3. Volio sam povijest i u osnovnoj i srednjoj.
4. Bijelo dugme.
5. Rio Bravo.
6. Svi su bili dobri.
7. 5. a. Oduvijek sam razrednik.

Mario Fišer

1. Djetinjstvo sam provela jako sretno i lijepo. Od pete godine glazbena škola, malo vremena za igru. Uvijek sam morala voditi sa sobom mlađeg brata što me jako ljutilo. Divni roditelji koji su mi sve omogućili.
2. Medicinska škola Osijek (farmaceutski tehničar) i srednja glazbena škola (glazbenik klavirist).
3. prevelika ljubav prema glazbi, te slijed događaja; osnovna, srednja glazbena, akademija.
4. Ma ne znam, hrpa ih ima. „Tata kupi mi auto“.
5. Ima ih puno, ne mogu izdvojiti poseban; „Piano“.
6. Nastavnica HJ – I. Čerba.
7. Uvijek sam razrednica; to ima svojih ima prednosti ali i mana.

Andreja Jandrok - Škugor

1. Djetinjstvo mi je bilo jako lijepo. Provodila sam ga u igri i zabavi sa sestrom blizankom. Veliki dio moga djetinjstva bili su i moji roditelji koji su mi puno toga omogućili kako bi mi djetinjstvo ostalo u lijepom sjećanju.
2. Opća gimnazija u Valpovu.
3. Matematiku sam oduvijek voljela međutim nikad nisam mislila da ću biti nastavnik matematike. Tek na fakultetu vidjela sam da je to pravi izbor za mene.
4. Zvončići.
5. Najviše volim komedije, a izdvojiti neki od najdražih ne bi mogla.
6. Nastavnica iz matematike, Goranka.
7. Dosad sam uvijek bila razrednica. Biti razrednik ima svoje prednosti a i mane, tako da mi je nekad drago što sam razrednica a nekad baš i ne.

Marta Majetić



1. Moje djetinjstvo obilježila je cesta ispred obiteljske kuće. Tenis, graničar, igre bez granica... na cesti. U kuću sam ulazio samo na poziv roditelja.
2. Srednju školu završavam kao agrotehničar.
3. Poljoprivredni je fakultet za mene bio put otkrivanja što ne želim u životu raditi. Uslijedio je put kojim i danas hodim.
4. Djetinjstvo pamtim uz sarajevsku grupu Teška industrija i njihov hit iz 70-ih godina „Život je maskenbal“. Mladost su obilježili bendovi: ITD – band iz Zagreba, Valentino iz Sarajeva i Tutti – frutti band iz Splita.
5. Film moje mladosti: FOOTLOOSE (Kevin Bacon)
6. Posebno mjesto, kao originalan autoritet, zauzima profesor TZK Željko Černić, koji je moj interes za sport podigao na razinu načina života.
7. Nisam razrednik, ali svakog pojedinog učenika promatram kao razrednik.

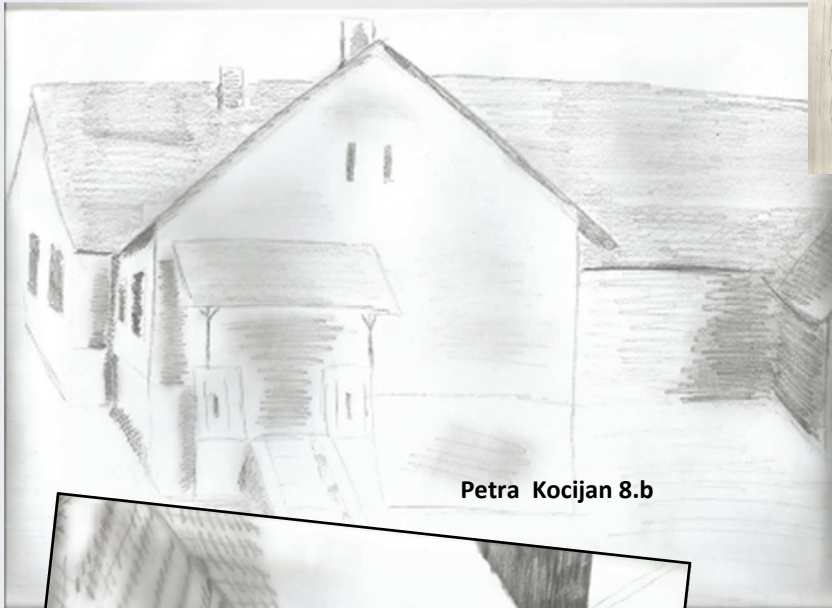
Slaven Školka



Do odgovora su došle učenice Paula Kardum, Jelena Cvetković i Elena Gudelj

Uredila: Iva Kovač

UČENIČKI TRAGOVI



Petra Kocijan 8.b



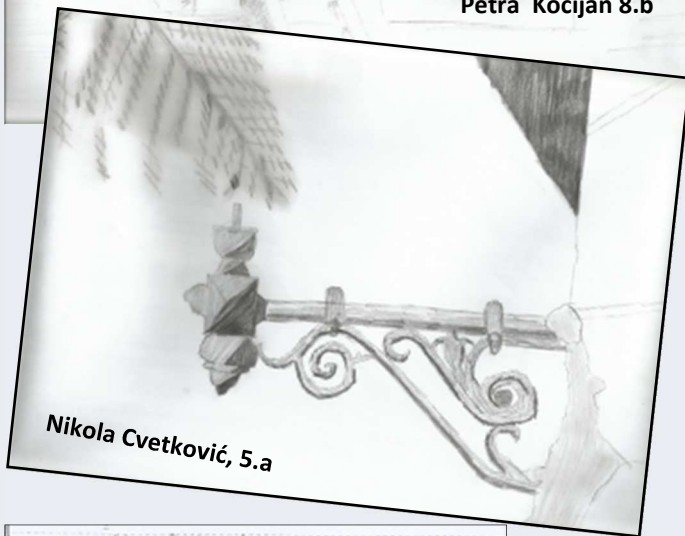
Matea Kiš, 7.b



Lea Baban, 3.r

Kurija
grofa
Normana

Dr. Bratoljub Klaić



Nikola Cvetković, 5.a

Moj kućni ljubimac

Moj kućni ljubimac je pas. Njegovo ime je Nao. U našu kuću stigao je iz malog katoličkog selca. Bilo je tu pravo iznenađenje. Nao je naš kućni ljubimac. Ona moj kućni čuvar i naša prijateljica. Imamo ga sigurno, poslušnom životinom i puno toga poslušnom. Jako je čuvan i mekan. Bježi je brzo. Uvijek istraživati i stalno liže sve što pomaže.

Volim ga, jer je jako sladak, a poslušno što je poslušnost i ona dati pasu.

Nora Brkić, 3. r.

Nora Brkić, 3.r



Antonija Mađar, 6.a

PITANJA ZA UPOZNAVANJE!

Budući da smo mi učenici često pred pitanjima za ocjenu, odlučila sam nekoliko pitanja postaviti našim učiteljima. Ovaj puta izostaju ocjene, jer poželjela sam da i vi bolje upoznate učitelje koje često susrećem u školi.

1. Kako je raditi u našoj školi?

Sasvim ugodno. Razredi nisu pretrpani, pa je lakše raditi u njima, radi se u jednoj smjeni što je veliki plus jer ima puno škola koje rade u dvije smjene. Učenicu su uglavnom dobri iako ima izuzetaka, radna atmosfera je dobra.



(Marko Teskera , nastavnik, geografije)

Smatram da je teško biti učitelj. Ali rad u školi je nešto najplemenitije . Odnos nastavnika učenika je korektan, a takav odnos imam sa radnim kolegama. Veselim se svakom danu provedenom u školi.

(Ankica Slamek , nastavnica TZK-a)

Lijepo je raditi u našoj školi. Ne mogu uspoređivati s drugim školama, pošto mi je ovo prvo i radno mjesto već više od 32 godine.

(Emilija Savić, nastavnica biologije i kemije)

Volim raditi u školi. Volim provoditi vrijeme na poslu, u školi i s učenicima. Svaki dan je poseban , događa se nešto novo, nešto drukčije. Škola je rudnik zanimljivih sitnica od kojih se sastoji svako školovanje.

(Slaven Školka , vjeroučitelj)

2. Što vam se najviše sviđa u radu s učenicima?

Iskrenost na prvom je mjestu, a to se odnosi više na 5. i 6. razrede. Zainteresiranost za predmet veća je u početku kada uče planete, kontinente, vremenske pojaseve i drugo. Najzadovoljniji sam kad učenik pokazuje zainteresiranost za nastavni predmet.



(Marko Teskera, nastavnik geografije)

Svi želimo da učenici budu sretni i dobro prilagođeni. Želimo da razumiju sebe, da steknu sliku o sebi, da shvate svoje osjećaje i osjećaje drugih, te da pronađu smisao života. Pitanje je - kako to postići.

(Ankica Slamek , nastavnica TZK-a)

Najviše mi se sviđa kada uspijem s učenicima ostvariti odnos međusobnog uvažavanja i povjerenja. Veoma mi je drago kada su zainteresirani za moje predmete i kada pitaju sve što im predstavlja teškoće u radu.

(Emilija Savić , nastavnica biologije i kemije)

Prednost dajem iskrenoj komunikaciji. Povjerenje gradi obitelj, razred, školu, državu i narod. Uz povjerenje u radu s učenicima svi postajemo bogatiji ljudi.

(Slaven Školka , vjeroučitelj)

3. Po čemu je danas rad s učenicima otežan, u odnosu na vrijeme kad ste i sami sjedili u školskim klupama?

Učenici danas imaju puno veća prava , puno su slobodniji nego prije, i više vremena provode sami!



(Marko Teskera, nastavnik geografije)

Svake godine postajem pesimističnija zbog onog što se događa u obrazovanju. Cilj školovanja - razvoj cjelovite ličnosti. Važno je da nauče kako živjeti u društvu , te kako steći osjećaj vlastite vrijednosti.

(Ankica Slamek , nastavnica TZK-a)

Kod jednog dijela učenika se očituje neprimjeren odnos prema prijateljima u razredu i školi , a kod nekih je takav odnos i prema učiteljima , te se teško uspostavlja kontakt s takvim učenicima.

(Emilija Savić, nastavnica biologije i kemije)

Moje vrijeme školovanja u OŠ ostavlja trag poslušnosti prema učiteljima. Sve što su učitelji rekli u školi vrijedilo je kao pravilo koje se poštivalo i u obiteljskom okruženju.

(Slaven Školka , vjeroučitelj)

4. Koji biste predmet još voljeli predavati u školi ? Zašto ?



Povijest . Još u OŠ pokazivao sam interes za povijest i geografiju . Zanimala me je svjetska povijest, ali i povijest Hrvata još od vremena hrvatskih kraljeva.

(Marko Teskera, nastavnik geografije)

Osim TZK-a volim još i geografiju.

(Ankica Slamek , nastavnica TZK-a)

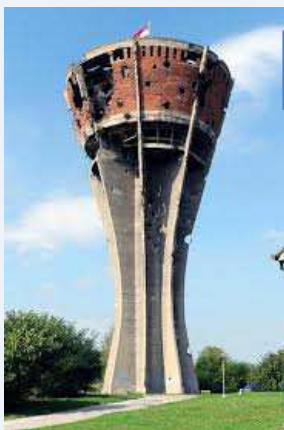
Voljela bih predavati engleski jezik, zato što mi je to bio jedan od izbora za studij , ali je bio u kombinaciji s njemačkim jezikom koji nikad nisam učila. Poznavanjem ovog jezika lakše se snalazim pri osobnim kontaktima, a također i u znanstvenoj literaturi i drugim djelatnostima

(Emilija Savić, nastavnica biologije i kemije)

Ne vidim se u školi bez vjeronauka. Isti bi predmet pripremao u župnoj zajednici. Puno godina mi je trebalo da se uopće prihvatim s ulogom rada u školi. Ljubitelj sam više ozračja u župi i odaziva onih koji žele poboljšati i razvijati svoje prijateljstvo s Bogom.

(Slaven Školka , vjeroučitelj)

Tena Vidaković,5.b



SJEĆANJA

VUKOVAR - GRAD HEROJA

Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata u gradu Vukovaru.

SVJETLOST NEKA ZA VAS UVIJEK SJA

Neka svjetlost sja i obasja put našim Vukovarcima. Danas smo i mi palili svijeće za Vukovar. Moji prijatelji i ja ne znamo baš mnogo o padu Vukovara, znamo samo neke priče koje su nam naši roditelji pričali. Ne vidim svrhu nasilju i ratu, zašto su nas napali, ZAŠTO?! Pitaju se. Mi smo sretni što smo se rodili kasnije, i što nismo morali to proživljavati, a neki nisu ni preživjeli. Mnoga djeca su poginula tada, pokušavali su se i oni skrivati u podrumu i svakakva skloništa, ali neuspješno. U našim srcima gori ljubav za Vukovarce, a svjetlost svijeća je spomen na sve pale Vukovarce u Domovinskom ratu.

Matej Malogorski, 7.b



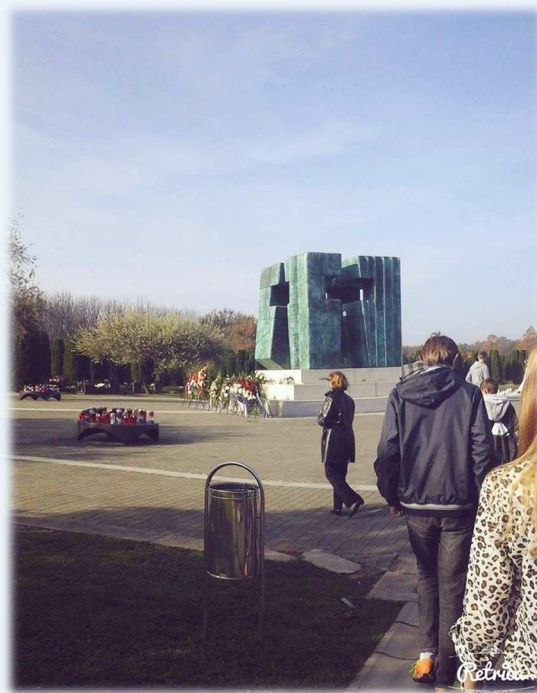
Vukovar je do ratnih događaja 1991. godine bio lijep grad na obali velikog Dunava. Ljudi su živjeli i radili, djeca su išla u školu i zabavljala se. Onda se 1991. godine sve promijenilo. Došli su neki ljudi kojima su naši domaći smetali. Počeli su napadi na Vukovar, počeo je pravi rat. Svakog dana su padale granate na grad s istoka. Neprijatelji su okružili Vukovar. Ljudi su trpjeli i strahovali kada će biti novi napad. Djeca, žene i stariji su nekako uspjeli napustiti grad da spase život. Razišli su se po cijeloj Hrvatskoj daleko od svojih kuća. A kuće?! Kuće su razrušene. Tisuće granata i bombi su razrušile Vukovar. Tisuće ljudi, koji su ostali braniti grad, su poginuli ili ostali ranjeni. Nakon teških ratnih događaja, nakon godina vraćanja Vukovara domovini, počela je obnova. Vukovar je na prvi pogled obnovljeni grad, tek poneka srušena zgrada sjeća na prošlost. Ljudi su se vratili, djeca opet idu u školu, ali to nije isti grad. Sjene se osjećaju pogotovo u jesen dana 18.11. na dan pada grada. Život ide dalje. Grad se obnavlja i radi se. Posjetila sam Vukovar. U sjećanju na vodotoranj na kojemu se još nađu tragovi iz rata. I kao svake godine tisuće Hrvata pali svijeće na 18.11. u sjećanje na naše branitelje koji su svoje živote žrtvovali za Vukovar. Iva Kovač, 7.a



POSJET GRADU



Kao i svake godine uoči dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata osmaši odlaze u Vukovar kako bi izrazili poštovanje prema žrtvama Domovinskog rata. Ove godine prvo smo posjetili križ na ušću Vuke u Dunav. Tamo smo se pomolili za sve žrtve rata. Zatim smo krenuli prema Ovčari. Ondje smo zapalili svijeće te nam je nastavnik pričom o toj masovnoj grobnici približio koliku su patnju prošle žrtve koje su tamo pokopane. Tamo je također pokopan i Siniša Glavašević koji je bio novinar i ratni izvijestitelj. Nakon ovčare posjetili smo Mitnicu. Unutar te zgrade na zidovima su izložene slike ljudi koji su poginuli na Ovčari. Slike se pale i gase. Na sredini sobe nalazi se vrtlog. U njemu se pojavljuju imena svih žrtava u ponor pa tako iznova. Poslije smo posjetili groblje u Vukovaru. Ondje se nalazi veliki križ unutar kojega gori vječni plamen za sve žrtve koje su ondje pokopane. Iza velikog križa nalaze se 938 manjih bijelih križeva koji su podignuti u znak sjećanja na 938 žrtava rata koje nisu pronađene. Na kraju smo posjetili vojarnu u kojoj su nalaze oružja i tenkovi kojima su se naši vojnici branili te kamioni kojima su prevozili hranu i bolesnike. Ondje su također i replike logora u kojima su bili ratni zarobljenici.



Učenicima se ovaj dio putovanja posebno svidio zbog oružja koje su mogli držati i tenkova u koje su se mogli penjati, ali ih je dirnuo zbog posjeta logoru koji je vrlo vjerno prikazao u kakvim su lošim uvjetima živjeli zatvorenici logora i kakve su muke prolazili.



Ana Bakota i Ivana Pilj, 8.b

PROJEKT „JEDAN UČENIK - JEDAN PROIZVOD“

OŠ Bratoljuba Klaića Bizovac održala je projekt „Jedan učenik-jedan proizvod“ za socijalnu samoposlugu u Vukovaru. U projektu su sudjelovali učenici matične i svih područnih škola općine Bizovac. Cilj ovog projekta je prikupljanje prehrambenih namirnica i higijenskih potrepština za potrebe građana koji osnovne namirnice nemaju na svom stolu. U akciji su sudjelovali i volonteri naše škole. Cilj volontiranja je promicanje temeljnih ljudskih vrijednosti kao što su suosjećanje i poštivanje ljudskog dostojanstva. Svjesni smo da malim koracima možemo napraviti puno, da najviše dobivamo kad dajemo. Dobrota ne poznaje granice, ne poznaje naciju, religiju, prebivalište, udaljenosti i razlike među ljudima. Dobrota je susret čovjeka s čovjekom. . U petak, 7. studenog ravnatelj, profesor Ante Lovrinčević, učitelji Marta Majetić, Ankica Slamek i predstavnici volontera naše škole Stjepan Pekić i Matej Malogorski posjetili su socijalnu samoposlugu u Vukovaru i predali donaciju naše škole djelatnicima humanitarne udruge „Duga“ Vukovar. Udruga „Duga“ osnovana je s ciljem promicanja razvitka i unapređenja humanosti, dobrote i ljubavi prema čovjeku. Usmjerena je na pomaganje osobama koje su na rubu siromaštva. Socijalna samoposługa otvorena je 4. travnja 2014. godine. Osnovna djelatnost je prikupljanje i raspodjela prehrambenih namirnica i higijenskih potrepština za građane koji osnovne namirnice ne mogu kupiti. Usluge socijalne posluge koristi 383 obitelji. Prostor socijalnoj samoposluzi ustupila je besplatno obitelj Gordane i Gorana Karapandže. Tri prijateljice Irena Rajšić, Jasna Solin i Tamara Mikulić pokrenule su rad posluge, pokrenule priču da ukažu na potrebe ovakve samoposluge. U rad udruge „Duga“ uključeni su i studenti veleučilišta iz Vukovara gdje isti obavljaju i praksu.

Dobrota je susret čovjeka s čovjekom!



Pripremila: Ankica Slamek,
nastavnica TZK

Uredila: Jelena Cvetković, 7.b

IZ PROJEKT U PROJEKT - UČIMO POMAGATI

OSNOVNE INFORMACIJE O PROJEKTU

Projekt „Škole za Afriku“ razvio je krajem 2004. godine UNICEF u suradnji sa Zakladom „Nelson Mandela“ i „Hamburškim društvom za promoviranje demokracije i međunarodnog prava“, kako bi se djeci u 6 zemalja – Angoli, Malaviju, Mozambiku, Ruandi, Južnoafričkoj Republici i Zimbabveu – omogućilo školovanje. 2010. godine UNICEF je svoju brigu za školovanje djece u Africi proširio na još 5 zemalja: Burkinu Faso, Etiopiju, Madagaskar, Mali i Niger.

Oko 45 milijuna djece u posebno ugroženim dijelovima Afrike ne ide redovito u školu, a svako treće dijete odrasta u neznanju, siromaštvu i diskriminaciji, osobito u ruralnim područjima. Škole su često prenapučene, slabo opremljene ili jednostavno previše udaljene. Stoga čak i danas milijuni afričke djece nikada ne vide unutrašnjost školske zgrade. Stanje je osobito teško za djecu iz najsiromašnijih krajeva te za djecu koja su ostala bez roditelja (kao posljedica ratova, sukoba ili stradavanja od AIDS-a). Djevojčice su pritom u posebno ugroženom položaju. Umjesto da idu u školu, moraju raditi ili ih obitelji prisiljavaju na brak.

CILJ PROJEKTA

Cilj projekta „Škole za Afriku“ jest omogućiti obrazovanje za 8 milijuna djece iz 11 afričkih zemalja. UNICEF će pomoći izgraditi nove ili popraviti stare školske objekte, a djeca će dobiti knjige, bilježnice, olovke i ostale školske potrepštine. Također, UNICEF će educirati učitelje obrazovnim metodama prilagođenim djeci, a važno je istaknuti da su se i lokalne zajednice aktivno uključile u gradnju škola.

UVJETI ŽIVOTA U AFRICI

Gotovo polovica stanovništva u supsaharskoj Africi preživljava s manje od jednog dolara na dan što je manje od 5 kuna. Djeca iz siromašnih obitelji izložena su riziku od pothranjenosti, izrabljivanja, zlostavljanja i zaraze HIV-om. Za većinu afričke djece obrazovanje predstavlja jedini način da se izvuku iz siromaštva. Samo oni koji znaju čitati, pisati i računati mogu se nadati bolje plaćenom poslu kad odrastu.

No, školovanje je i mnogo više od pripreme za rad: ima važnu ulogu u zaštiti od različitih bolesti, a savjeti o higijeni i prevenciji bolesti spašavaju živote i održavaju obitelji na okupu.

UNICEF, kada god je to moguće, pomaže i u osiguravanju obroka. Za mnogu je djecu ručak koji dobiju u školi jedini topli obrok u danu.

Osim toga, škole podižu samopouzdanje i osjećaj zajedništva.



Pripremila: *Ankica Slamek*

Uredila: *Jelena Cvetković, 7.b*

Crt: Nika Blažević, 3.r



ODLAZI NAM NASTAVNICA

Naša knjižničarka je uvijek dobro raspoložena te odlično organizirana. Puna sreće i ljubavi prema knjigama i znanju te želi da i nas pouči nečemu. Jako mi je žao što će otići, ali sam u velikoj želji da saznam tko će biti njena zamjena.



Sva djeca od malena razmišljaju o budućem zanimanju. Roditelji ih katkada podupiru na tom putu, naročito ako je zanimanje „cijenjeno“. U mom slučaju želje su bile samo želje. Kada je došlo vrijeme odluke, kraj osnovne škole, upis u gimnaziju odgodio je paniku. Ipak, gimnazija pedagoškog smjera bila je konačna smjernica. Uslijedio je studij hrvatskoga jezika (hrvatski ili srpski se zvao) na Pedagoškoj akademiji u Gospiću, tako sam u istoj zgradi nastavila i svoje studentske dane. Sklonija sam bila razrednoj nastavi, ali matematika mi je ulijevala strah, a na mojoj studijskoj grupi je nije bilo. Ćak putnik postala sam odmah nakon osnovne. Relacija Perušić-Gospić, (14 km) postala je moja svakodnevica za vrijeme školovanja. Putovanje se nastavilo i dalje sve do danas samo na drugoj relaciji. I moje vrijeme teško je bilo naći posao. Prvo radno mjesto na kojem sam provela punih 13 godina su Petrijevci. Rado se sjećam dana provedenih u toj školi, učenika i učitelja. Vraćanje u djetinjstvo normalna je pojava. Kraj u kom je čovjek odrastao, nikad ne blijedi. Tako ni Lika, moj zavičaj. Nemam osjećaja da sam tamo provela tek trećinu života, korijeni su ostali tamo. Osnovna škola vrijeme je kada sam dosta čitala, naročito sedmi i osmi razred. Kasnije su školske obaveze bile zahtjevnije, a obavezni lektirni fond opsežan, čitati se moralo, hoćeš-nećeš. Čitaju li učenici danas dovoljno? Teško je odgovoriti, budući da knjižnica nije jedino mjesto gdje stanuju knjige. Vrijeme računala i interneta primamljiviji su oblik razgovora, za većinu. A slobodno vrijeme ipak je ograničeno.

Rekla bih da je kultura pisanja „ugroženija“ od kulture čitanja. Jednom se ukazala mogućnost promjene životne sredine, čemu sam u početku težila. Međutim nisam se odlučila, moji petašići, (rođeni 1962.) osvojili su mi srce i ja sam (p)ostala Slavonka. Prelazak u OŠ „Jakša Kučinca“ Bizovac, danas OŠ Bratoljuba Klaića, dogodio se 1986.godine. Iako je Bizovac susjedno mjesto, jedno vrijeme nisam se osjećala kado „kod kuće“. Trebalo mi je vremena. Velika škola, puno učenika, učenici putnici, široki sokaci, rad u dvije smjene... neki tadašnji učenici danas su postali kolege. U knjižnici sam počela raditi u rujnu 2003., nakon trideset godina provedenih u nastavi. Knjižničarski posao prihvatila sam uz mali oprez. U administrativnim poslovima dosta mi je pomagala tajnica Nenvenka Glavica, a nastavnik Dubravko Bartulac koji je prije kraće vrijeme proveo u knjižnici, ponudio pomoć u planiranju kulturne i javne djelatnosti, nabavnoj politici i sl. Mogu reći da mi je rad u nastavi bio teži, u knjižnici je ipak opuštenije. I dalje sam s učenicima. Iskustvo stečeno u razredu pomoglo mi je u knjižničarsko-pedagoškom radu. Potrebno je dosta obostranog razumijevanja pri realizaciji planova. Stručni rad mi je osobito zanimljiv. Sudjelovanje na stručnim aktivnostima knjižničara bilo je najčešće poticajno i korisno. Zanimalo me kako rade knjižničari u drugim školama i mogu li primijeniti neka njihova iskustva. Za zanimanje knjižničarke potrebno je nakon srednje škole završiti studij knjižničarstva. Odabir zanimanja nije šala. Ako postoje dvojbe, dobro je razmotriti savjete najbližih. Profesionalna orijentacija u osmom razredu može pomoći pri odluci. Zakoni tržišta, također. Svim osmašima želim uspjeh pri upisu u srednju školu, kao i u nastavku školovanja. Tko god završi, može se nadati zaposlenju, koliko god to danas zvuči pesimistično. Bez diplome ta mogućnost otpada. Mora doći bolje vrijeme za mlade.

Matea Kiš i Lucija Ramljak, 7.b

ELENA ISTRAŽUJE

1. Glavno mjesto gdje se okupljaju stanovnici Bizovca je Crkva sv. Mateja, tako je i naša Elena krenula svetim putem.

2. Iz Bizovca možeš na sve strane : Našice, Zagreb, Brodčance... A naša Elena ostaje ipak u Bizovcu najljepšem srcu Slavonije.

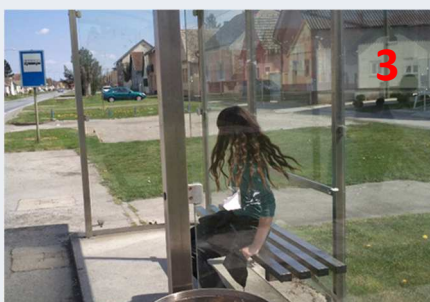
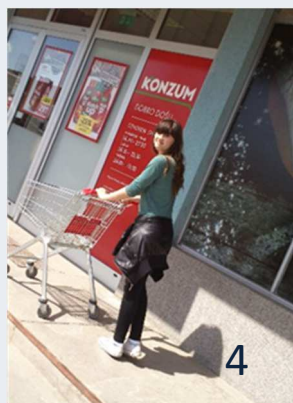
3. S ove autobusne stanice ravno za Osijek, ali Elena će pričekati i ostati još jednu godinu u OŠ B. Klaića a onda put Osijeka u srednju školu.

4. Zna li vi gdje završi džeparac koji dobijemo od naših roditelja? Zna naša Elena.

5. Sve što trebaš za školu možeš kupiti na našem tisku. Ali ovaj put je kupila žvake za svoje prijatelje bez kojih se u školi ne može.

6. I za kraj nas je naša draga nastavnica odvela na sladoled!!!

7. Uslikali smo i našeg dragog kamermana kojeg svi volimo.



Elena Gudelj, Matej Malogorski i Jelena Cvetković 7.B

ODBOJKA JE ŽIVOT MOJ

Znate kako se postaje prava odbojkašica?

-Tako što si spreman izlomiti se za jedan poen,

-Tako što, kad psihički padneš, tražiš loptu,

-Tako što napadaš kad je najteže.

ODBOJKA — je jedini sport gdje moraš uložiti emocije do konačne pobjede, gdje moraš prešutjeti kad treba.

Isto tako braniti se ma koliko jak udarac bio. Nauči te pobijediti, izgubiti, igrati timski, razmišljati, nadmudriti i vjerovati u sebe i svoje igrače.

Prvo vežeš kosu, zatim obučeš dres. Navučeš štitnike. Obuješ tenisice, zategneš ih, ustaneš i nekoliko puta udariš njima u pod. Uzmeš vodu i kreneš sa suigračima iz svlačionice. Onda te obuzme onaj neopisivi osjećaj dok koračaš prema terenu. Staneš na svoju poziciju i sve ostalo postaje nebitno. Ako si dobila lošu ocjenu u školi, ako si se posvađala s roditeljima ili te ostavio dečko, sve je nebitno, tvoj život je savršen onih minuta dok traje utakmica.

Jelena Cvetković, 7b



Moja školska godina ne izgleda kao uobičajena školska godina svakog učenika. Moj jedan školski dan se ne sastoji samo od odlaska u školu, dolaska kući, jela, učenja i spavanja, sastoji se uz to sve još i odlaskom na odbojku. Odbojkom se bavim već 2 i pol godine. Treninge imam 3 puta tjedno u našoj školskoj dvorani. Dvorana nije najbolja i najljepša, ali imamo sve što nam je potrebno za igranje odbojke. Treninzi traju do kasno i budu ponekad teški i zahtjevni i zato je veliki problem probuditi se u rane školske sate. Naš klub nije baš uspješan, ali uz pomoć našega trenera i trenerice polako se podižemo i čak i najjačima više nije igrati baš lako protiv nas.

Lorena Vidaković, 7.a



TRČANJE U PRIRODI – KROS OPĆINE BIZOVAC 2015

Kros povodom obilježavanja Dana općine Bizovac održan je 17. travnja 2015. u organizaciji Općine Bizovac i ŠŠK „Mladost“ Bizovac. Na zelenim površinama oko osnovne škole sudjelovalo je 35 djece predškolske dobi iz DV „Maslačak“ Bizovac te 190 učenica i učenika OŠ Bratoljuba Klaića. Održano je ukupno 10 utrka na dionicama od 200 m za najmlađe te do utrke na 800 m za najstarije učenike.

Dječji vrtić –djevojčice:

1. Rea Gudelj
2. Dora Pelivanović
3. Ena Kovačević

1. i 2. razred- djevojčice:

1. Laura Kučinac, 2.r
2. Ida Dinković, 2.r
3. Jana Dinković, 1.r

3. i 4. razred –djevojčice:

1. Mirjam Lovrinčević, 4.r
2. Nora Brkić, 3.r
3. Lea Ikić, 4.r

5. i 6. razred- djevojčice:

1. Lucija Šokman, 5.b
2. Dora Sudar, 5.b
3. Leonarda Vučković, 6.b

7. i 8. razred –djevojčice:

1. Martina Jakofi, 7.b
2. Tatjana Ranogajec, 8.a
3. Sara Tolić, 7.a



Dječji vrtić –dječaci:

- Lovro Glavašić
- Marko Dedić
- Luka Kojundžić

1.i 2. razred-dječaci:

1. Josip Školka, 2.r
2. Bono Ilić, 2.r
3. David Bošnjak, 1.r

3. i 4. razred – dječaci:

1. Mislav Žebić, 3r
2. Ante Dujmović, 4r
3. Filip Cindrić, 4.r

5. i 6. razred dječaci:

1. Antun Vidaković, 6.b
2. Dominik Ćuraj, 6.b
3. David Nikšić, 6.b

7. i 8. razred –dječaci:

1. Mateo Hegol, 8a
2. Fran Mutić, 7.b
3. Tin Gardilo 8.b



ŠAH

**TURNIR U ŠAHU - DAN OPĆINE
BIZOVAC 2015.**

Uz obilježavanje Dana općine u Bizovcu, 25. travnja odigrao se i šahovski turnir. U tri različite konkurencije, na turniru je sudjelovalo 32 natjecatelja. Zanimljivo je istaknuti starost najstarijeg šahiste i godine najmlađih sudionika turnira. Sa svojih 85 godina najstariji sudionik bilo je Josip Glavašić iz Bizovca, a najmlađi u igri crno bijelih figurica bili su Dora Pelivanović i Patrik Koški, koji na jesen tek trebaju krenuti u prvi razred osnovne škole. U konkurenciji seniora najbolji rezultat uz četiri pobjede ostvario je Jozo Kujundžić iz Bizovca. Na drugom mjestu našao se Stjepan Cvrtila iz Samatovaca, a treće mjesto osvojio je junior po godinama, Ivan Herega iz Novaka. U konkurenciji djevojčica prvo mjesto osvojila je Lana Drlje, drugo mjesto pripalo je Maji Mariji Herega i na treće je osvojila Magdalena Vidaković. Sve tri sudionice ostvarile su po četiri pobjede, ali za krajnji redoslijed odlučivali su njihovi međusobni mečevi. S najviše pobjeda na cijelom turniru bio je učenik Filip Turalija, te je uvjerljivo osvojio prvo mjesto s pet pobjeda. Drugi je bio Dario Sršić, a treće mjesto dijelili su David Deak i Josip Školka. Prigodne nagrade najuspješnijim pojedincima pripremio je načelnik općine Bizovac, gospodin Srećko Vuković. Za domaćinstvo turnira pobrinuo se ravnatelj škole gosp. Ante Lovrinčević, a o organizaciji dječjeg turnira brinula je gospođa Maja Pelivanović. Suđenje na turniru vodio je međunarodni šahovski sudac gosp. Zdravko Birovljević.

BUENO KUP 2015.

S proljećem kako kreće sezona sladoleda, tako se u Bizovcu održava šahovski turnir Bueno kup. Ovogodišnji turnir održan je 17. travnja u osnovnoj školi u Bizovcu. Na turniru sudjeluju učenice i učenici OŠ Bratoljuba Klaića, a glavni pokrovitelj je slastičarna Bueno, vlasnika Branimira Špoljarića. Nema bolje motivacije za učenike od velikog kupa sladoleda. Do tog neobičnog trofeja dolaze tri najbolje djevojčice i tri najbolja dječaka. Za sve sudionike bilo je važno osvojiti mjesto koje vodi u slastičarnu. Ove godine kod djevojčica najuspješnija je bila Lana Drlje (5.r) koja je osvojila prvo mjesto s ukupno osvojenih 10 bodova. Na drugom mjestu, s pobjedom manje, zadržala se Maja Marija Herega (7.r), a treća je bila Tena Drlje (3.r). Kod dječaka najuspješniji je bio David Deak (5.r) s osvojenih 8 bodova. Iza njega slijedi drugoplasirani Josip Školka (2.r) i trećeplasirani Dario Sršić (4.r). Može se ustvrditi: šahisti su službeno otvorili i novu sezonu osvježavanja sa sladoledom iz popularne bizovačke slastičarne.



Magdalena Vuković, 7.b

Dan šaha uz Cocktu i Cedevitu

Dan šaha održan je 26.5. 2015. u holu OŠ Bratoljuba Klaića. Uz šahovski turnir otpočeo je tjedan zanimljivih događanja s kojima se obilježava Dan škole u Bizovcu. Glavni sponzori Cedevita i Cockta i ove godine pripremili su nagrade za najuspješnije djevojčice i dječake. Turnir u šahu okupio je 21 sudionika, 12 dječaka i 9 djevojčica. Najuspješnija djevojčica bila je Magdalena Vidaković iz Creta, a najuspješniji dječak bio je Filip Turalija iz Bizovca.

Djevojčice ukupni poredak:

1. MAGDALENA VIDA KOVIĆ 10 bodova;
2. LANA BOUŠE 8 bodova;
3. IVONA MITRIĆ i TENA DRLJE po 7 bodova;
5. KLARA SUDAR 6,5 bodova i LANA DRLJE 6 bodova;
7. LUNA PELIVANOVIĆ 4,5 boda;
8. MIRJAM LOVRINČEVIĆ 4 boda;
9. PETRA BIRTIĆ 1 bod.



Dječaci ukupni poredak:

1. FILIP TURALIJA 12 bodova;
2. DARIO SRŠIĆ 10 bodova;
3. DAVID DEAK 8 bodova;
4. MATEO LACKOVIĆ 6 bodova;
5. JOSIP ŠKOLKA i NIKOLA SUDAR po 5 bodova;
7. MARKO-ANTONIJE CVETKOVIĆ i PATRIK KOŠKI po 4,5 boda;
9. ANTONIO BIRTIĆ 4 boda;
10. MATEJ GLAVAŠ 2,5 boda;
11. LUKA DEDIĆ i MARKO DEDIĆ po 2 boda.



Uz ovaj turnir završena je školska šahovska godina 2014./15. Do nove školske godine učenice i učenici nastavljaju druženje sa šahovskim figuricama na ljetnim praznicima. Koliko će tko vježbati tijekom ljeta pokazati će ogledna natjecanja na početku nove školske godine i izbor najboljih za nastup na županijskom natjecanju za učenice i učenike osnovnih škola.

Iva i Jelena

NOĆ KNJIGE

Knjige su uvijek izvor novih ideja i pružaju ti mogućnost da i sam postaneš pisac. Čitanjem se neizmjereno duhovno obogaćuješ, otkrivaš mnogo o sebi i onome što bi želio jednom biti, zato smo i mi ove godine 23.4.2015. u školi obilježili Noć knjige. Učenci od 1. do 5. razreda sa svojim učiteljima uživali su u knjizi. Najzabavnije bilo je u 1. razredu gdje su se učenici obukli u omiljene likove iz bajki, a učiteljica im ih je čitala. I u drugom razredu je bilo zabavno jer su izrađivali slikovnice nakon što su pročitali lektiru „Pismo iz Zelen grada.“ Naša knjižničarka napravila je i uredila pano radovima učenika 3. razreda koji su izradili stripove nakon čitanja basni, a uz pomoć svoje učiteljice napravili su i cvjetove za označavanje stranica. Izražajnost u čitanju pokazali su učenici 4. razreda koji su čitali ulomke iz lektira, enciklopedija, slikovnici u petome razredu je bilo zabavno jer smo se zabavili enigmatikom o djelima i piscima, tražili smo lijepe misli iz knjiga, a kao najljepšu smo izabrali misao: „Čovjek samo srcem dobro vidi“ Čitajući knjige, ne ćeš postati ni sretniji ni bolji, ali knjige moraš čitati da bi sve to shvatio, napravili smo i anketu o čitanju knjiga u našoj školi. Naravno, već unaprijed smo znali da učenici čitaju samo „dobrovoljno pod moraš“ obaveznom lektiru.



Jelena Cvetković i Elena Gudelj, 7.b



ŠTO BI STARI REKLI SADA

Uz Dan škole u OŠ Bratoljuba Klaića u Bizovcu, održan je osmi puta zaredom projektni dan

Onaj tko je bio na Danu škole u Bizovcu, može reći da je „prošetao“ šorom slavonske povijesti. Učenici i njihovi roditelji, učiteljice i učitelji kao i svi djelatnici škole zajedničkim su snagama, kreativnošću i zanimljivim idejama osmislili povratak u prošlost na jedan dan.

Kroz proteklih osam godina, Dan škole u Bizovcu obilježava se pod nazivom Što bi stari rekli sada. Tako je bilo i u petak, 29. svibnja na prostorima oko škole. Više od tisuću sudionika sudjelovalo je u ovoj tradicionalnoj manifestaciji koju organiziraju učenici i djelatnici OŠ Bratoljuba Klaića u Bizovcu. Učenici i njihovi roditelji, učiteljice i učitelji i svi djelatnici škole zajedničkim su snagama, kreativnošću i zanimljivim idejama osmislili povratak u prošlost na jedan dan. U tome su im pomogli i suradnici – izlagači i čuvari starih zanata i običaja sa svih strana naše Valpovštine, ali i šire.

Glazbeno scenski program u kojem su sudjelovali učenice i učenici bio je najbolji uvod u brojna uprizorenja iz vremena naših prabaka o pradjedova. Najsretniji i najradosniji sudionici programa bili su mališani iz Habjanovaca i njihov državni prvak u sviranju bisernice, učenik Karlo Pančić. Uz svoju razrednu kolegicu Lanu Šarčević, Karlo je odsvirao taktove slavonskih bečaraca, a bečarce su ispjevali učenici od prvog do četvrtog razreda PŠ Habjanovci. HEP-ova nagrada uz Narodni radio Za naše male genijalce potaknula je tako stvaralački izričaj naših starih među učenicima koji su tek na početku svog osmogodišnjeg školovanja. Školski zbor i tamburaši ispunili su ovaj događaj s puno tradicijskih nota ovog kraja i tako dočekali posebne goste: bivše sportaše, Kaju Ileš i Miroslava Liovića. Proslavljena naša rukometašica, Kaja Ileš svake godine otvara sportska natjecanja učenika, a ove godine uz nju kao predstavnik vrhunskih sportaša odazvao se Miroslav Liović, bivši europski i svjetski prvak u kuglanju. Najuspješniji mali sportaši u starim sportovima primili su svoja odličja iz ruku hrvatskih sportskih velikana koji su ostavili veliki trag rezultatima i uzornim ponašanjem tijekom svoje sportske karijere. U nastavku programa učenici svih razreda natjecali su se u različitim starim sportovima: skakanje u vreći, trčanje uz šinju, hodanje na štulama, gađanje lukom i strijelom, gađanje kozane, bacanje potkove, te povlačenje mosora i užeta. Vrednije od najboljih pojedinaca bilo je višetjedno vježbanje svih učenika u savladavanju zahtjevnih, nekad pastirskih nadmetanja. Ostvaren je tako cilj da mjesec svibanj bude obilježen aktivnostima učenika vezanih za stare sportove.



Osim sportskih mogli su se vidjeti i drugi zanimljivi sadržaji koji su nas zakratko vratili u stara vremena. Brojni štandovi s rukotvorinama koje predstavljaju rad naših starih oživjeli su brojni gosti. Svoj štand imala su gospoda Dušan Rudež, Manda Glavašić, Anica Uremović, Ana Dinjar, Milan Ladišić, Ružica Vidaković, Marica Brkić, Helena Franjić, Miro Čadek, Miroslav Abramović i Milovanka Bencek. Uz pregled svih štandova dobiva se dojam da ste se vratili na pravi bizovački sajam, koji je u prošlom stoljeću bio nadaleko poznat. Da bi se dobio ugođaj pravog starinskog sajma pobrinuli su se izlagači malih i velikih životinja. Male životinje izložili su Dane Bakarić, Slavko Sršić, Franjo Stipić i Tomislav Katić, a njima se pridružio pčelar Mario Gardilo. Za velike životinje pobrinula se gđa. Tajana Mrkonjić koja je dovela svoje konje vrane i konje riđe. Najmlađi gosti došli su na svoje uz Eko-vrtuljak gđe. Darije Vidaković. Uz zvuke tamburice i bećarce čuli su se i fijuci kandžije zahvaljujući gđi. Juliji Kovačević, mami Dragici i sinu Marku Andraković i najiskusnijem u kandžijanju gosp. Stjepanu Beloševiću. Ugođaj sajma upotpunili su štandovi finih raznovrsnih kolača koji su se mogli probati. Svi koji su razmišljali o poslu u vrtu mogli su se bolje opremiti uz štand vrtnog alata koji je pripremio gosp. Ivan Skokić. Vrijedno je bilo prošetati „ulicom“ štandova te uz igraonicu Moltonko i uz kreativnu gđu. Karmelu Škaro probuditi dijete u sebi bez obzira na godine, a uz predstavljanje glagoljice pokrenuti svoje cjeloživotno učenje. Nisu izostali ni likovni pokušaji uz malu koloniju. Izmjenjivali su se mladi kreativci uz štafelaje i ostaviše trag prirode crtama i bojama. Uz najmlađe likovnjake odvijala se i slikarska kolonija za odrasle koju je vodio bračni par Vjera i Ivica Pinterović.

Brojna su događanja ispreplela su se uz projektni dan učenika. Lijepo sunčano vrijeme bilo je kao naručeno za ugođaj koji je nastao u školskom dvorištu. Kao da ste se vratili u vrijeme koje ocrtava stil života naših starih. Što bi oni na sve ponuđeno imali za reći? Odgovor se krije u razlozima zbog kojih je započeo tradicionalni Dan škole u Bizovcu. Ne želimo zaboraviti, već želimo očuvati i učiniti zanimljivim tragove naše prošlosti i našeg zavičaja. Posebnu zahvalu za idejni poticaj zaslužio je umirovljeni učitelj Marin Janković, koji je prije osam godina inicirao i osmislio ovaj tradicionalni kulturno-sportski događaj. Načelnik općine Bizovac gosp. Srećko Vuković u svom pozdravnom govoru podsjetio je na mnoge oblike suradnje škole i Općine, a svečano je darovao modernu pećnicu za potrebe mliječne kuhinje u školi. Na kraju projektnog dana uručene su i medalje mladim sportašima, ali i najzaslužnijim pojedincima, pri čemu je ravnatelj škole gosp. Ante Lovrinčević uručio svima njima zahvalnice za odličnu suradnju tijekom svih prethodnih godina. Najsretniji će zasigurno ostati sam ravnatelj koji je imao brojne suradnike unutar svog bizovačkog kolektiva. Organizacija i završne pripreme krenule su sa jutarnjim satima, a sve je uspješno završilo sa zalaskom sunca. Onaj tko je bio na Danu škole u Bizovcu, može reći da je „prošetao“ šorom slavonske povijesti. Ostaju i ravnateljeve riječi za kraj: „Vidimo se dogodine!“

Pripremio: Slaven Školka, uredila Iva Kovač, 7.a



SVEUČILIŠTE ANDRAGOG

U vrijeme kad se odredila tema najnovijeg Žubora Partnerstvo i suradnja imali smo slobodu izabrati neki primjer iz života naše škole i raspisati se. Imali smo mogućnost izabrati i nešto novo, nešto što bismo mi željeli. Ohrabрили smo se i izabrali jedan mogući oblik suradnje. Trebalo je samo dogovoriti i otputovati u dogovoreni dan u Valpovo. Novinari naše škole s nastavnicom Mirelom Culek posjetili su učilište Andragog u Valpovu. Upoznali smo se sa zaposlenicima i profesorima ovog neobičnog učilišta te postavili im par pitanja.

Koje programe i tečajeve nudi učilište Andragog?

U našoj ponudi imamo brojne programe obrazovanja iz gotovo svih sektora zanimanja, kao što je ekonomija, promet, graditeljstvo, turizam, šumarstvo, poljoprivreda, strojarstvo, zdravstvo, elektrotehnika, grafička tehnologija itd. Također imamo i školu stranih jezika, a kod nas se može i dovršiti i osnovna škola, koja je ujedno i besplatna.

Za koje programe i tečajeve trenutno imate polaznike?

Trenutno imamo polaznike za zanimanja ekonomist, prodavač, kuhar, slastičar i opći poljoprivredni tehničar. Od tečajeva imamo tečaj za njegovateljicu, tečaj za dadilju i tečaj njemačkog jezika. Od ostalih jezika imali smo u ponudi engleski, talijanski i francuski, ali nažalost se nije javio dovoljan broj polaznika. Imamo i polaznike za osnovnu školu, a ona započinje u ožujku.

Može li se ovdje nastaviti započeta, ali nedovršena srednja škola?

Može. Polaznicima se priznaju predmeti koje su položili, a ostalo slušaju i polažu kod nas.

Za koji program odnosno tečaj imate najviše polaznika?

Za tečaj njemačkog jezika, a od programa prekvalifikacije za program poljoprivredni tehničar i ekonomist.

Koliko polaznika imate trenutno?

Na programu srednjoškolskog obrazovanja 34, a na tečajevima 36 polaznika.



Koliko polaznika prosječno bude u skupini?

Na programima srednjoškolskog obrazovanja od 5 do 15, a na tečajevima oko 15 polaznika.

Nudite li tečajeve za djecu?

-Ne. Imali smo u planu, ali se nije prijavilo dovoljno zainteresiranih.

Postoji li dobna granica za polaznike?

-Donja granica je 15 godina, a za dadilju i njegovateljicu 18 godina. Gornja dobna granica nije određena, ali su polaznici većinom do 55 godina.

Koliko godina ima najmlađi odnosno najmlađi polaznik?

-Najmlađi 15 godina, a najstariji 67.

Imaju li polaznici i praktičnu nastavu ili samo teorijsku?

-Kod nas se izvodi tzv. dopisno-konzultativna nastava. To znači da polaznici odslušaju u našim prostorijama nekoliko sati predavanja, a ostalo uče kod kuće, te kod nas polažu ispite. Polaznici imaju i praktičnu nastavu npr. u restoranu ili staračkom domu. Samo ekonomisti nemaju praktičnu nastavu.



Imaju li polaznici domaće zadaće, testove i ocjene?

Da nakon svakog predavanja imaju domaću zadaću, imaju testove, dobivaju ocjene. 90% testova je pismeno, vrlo malo je usmenih testova. Sve se upisuje u dnevnike i imenike.

Jesu li učionice informatički opremljene?

-Jesu.

Koliko predavača radi kod vas?

-Predavači su svi kvalificirani profesori, a za svaki program imamo oko 7-8. profesorica ili profesora

Kako se zove ravnatelj učilišta?

-Vjekoslav Gale.

Kada je učilište otvoreno u Valpovu?

-U lipnju 2013. godine.

Koliko dugo radite u učilištu?

Od samog osnutka.

Sviđa li vam se ovaj posao?

Prezadovoljne smo, upoznajemo puno ljudi.

Zašto ste se odlučile za ovaj posao?

Komunikativne smo i volimo raditi s ljudima.

Biste li vi pohađali neki tečaj?

Da. Talijanski jezik i hotelijersko-turistički tehničar.

I za kraj imate li vi što poručiti nama?

-Iznimno nam je drago što ste nas posjetili. Učite što više jer obrazovanje je izuzetno važno i zna nje vam nitko ne može oduzeti.

Iva Kovač, 7.a

S ovim prilogom završavamo s temom broja. Pokušali smo vas "prošetati" kroz brojne događaje u našoj školskoj godini, a u njima ujedno ukazati i na suradnike i partnere koji nisu djelatnici niti učenici naše škole. Budući da se s nekima redovito susrećemo mogli bi im pripisati poseban status u našoj školi. Tako npr. proslavljena sportašica, gospođa Kaja Ileš dobiva status "kume" našeg projektnog dana "Što bi rekli naši stari" jer redovito svake godine otvara naša natjecanja u starim športovima. Može se razmišljati koji još status mogu zadobiti oni koji redovito posjećuju našu školu.

Za učenike svaki dan u školi postane dosadna i naporna pa mi svakom dobro došlo malo promjena. Pred kraj godine znamo izaći iz učionice na izvan razrednu nastavu. Neusporedivo je kada učenici izađu iz razreda i zapute se na terensku nastavu. To se većini djeca jako sviđa i uživaju u tome. Tako posjete razne znamenitosti i puno toga nauče.

Jupi, danas nema nastave! Ma ima, ima samo ne ćemo biti u školskim klupama, već idemo u Osijek jer imamo izvanškolsku nastavu. Autobusom rano ujutro u 8 sati s nastavnikom Fišerom krenuli smo prema Osijeku. U autobusu je vladala odlična atmosfera, svi su pričali i zezali se, a svako malo čuo se neki veseli dječji smijeh. Kada smo stigli u Osijek, u Tvrđu tamo su nas dočekale nastavnica Bogović i nastavnica Savić. Zajedno s njima uputili smo se u Muzej Slavonije. Upoznali smo simpatičnu mladu Belišćanku koja nas je vodila kroz našu malu pustolovinu kroz prošlost. Prvo smo saznali kada su Turci osvojili Osijek kakvo posuđe, kakav novac i kakvo oružje su imali. Zatim smo pogledali slike iz Prvog svjetskog rata i tako je ta naša mala pustolovina završila. Izašli smo iz tog muzeja i pješke se zaputili prema drugom Muzeju školjki, Tamo smo imali zanimljivo predavanje o svim školjkama, puževima pa čak i nekim ribama. Naučili smo kako oni hvataju plijen i kako žive, nakon toga otišli smo sjesti kod fontane i tamo smo se malo odmorili, onda kao šećer na kraju uputili smo se prema McDonaldsu. Veselo smo projurili kroz osječke ulice koje su nam se našle na putu i brzo utrčali u McDonalds, svi smo željeli što prije doći na red. Kada smo se dobro najeli, krenuli smo prema autobusu koji je bio na parkiralištu kod Drave i krenuli kući. Tako je završila naša izvanškolska nastava, ponešto smo naučili, nešto novo vidjeli i mislim da se svi dobro proveli jer ipak nismo sjedili u dosadnim učionicama već smo se prošetali po sunčanom i šarenom Osijeku.

Jelena Cvetković 7.B, Elena Gudelj 7.B, Matej Malogorski 7.B

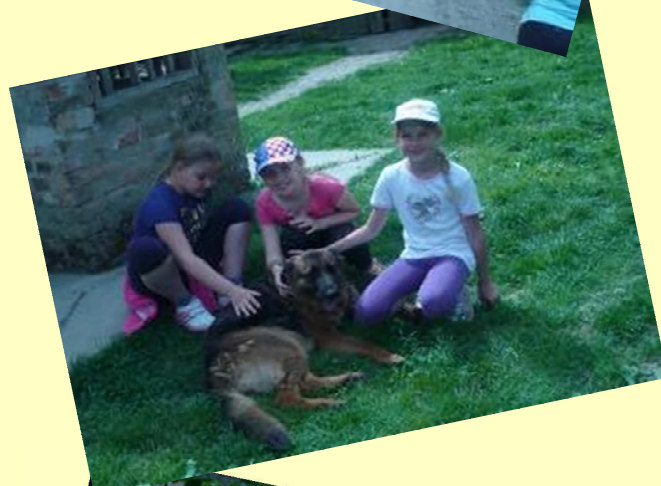
PUT U OSIJEK





POSJETILI SMO CEROVAC

Na početku školske godine zasjala nam je ideja da posjetimo naše učenike u Cerovcu. Dogovor je brzo prihvaćen. Sjeli smo na bicikle jedne srijede početkom svibnja tj. 6.5. i u pratnji nekoliko roditelja krenuli. Brzo smo stigli. Dočekali su nas Tanja i Nemanja, njihovi roditelji, ali i svi stanovnici Cerovca (njih 18). Nakon pozdrava djeca su se brzo raštrkala po malom selu, a Tanja i Nemanja su ih veselo vodili. Tanjini roditelji su nas pozvali na ručak tj. na janjetinu koju su za nas pripremili. Rado smo prihvatili, iako smo bili iznenađeni ljubaznošću tih ljudi. Obišli smo sve uzduž i poprijeko, družili se s ljudima i vidjeli sve životinje: pse, ovce, janjice, praščiće, zečeve, krave i teliće, patke, guske i naravno Tanjinu magaricu Ranku i pule Lastu. Sve njih smo ranije upoznali preko Tanjinih neobičnih priča i dogodovština. Bili smo oduševljeni, ali vrijeme povratka je brzo došlo. Ponovno na bicikle i kući.



Učenici 2.i 4. razreda PŠ Samatovci

SAVJETI ZA KUPNJU ŠKOLSKE TORBE

S njom se družiš svakodnevno i postala je sastavni dio tvog odlaska u školu. Bila ona mala, velika, šarena ili jednoboja, ona je dio tvoje osobnosti. Na nju stavljaš bedževe, pišeš imena frendica, simpatija... To je tvoja školska torba. Neki učenici ne mogu se odlučiti koju torbu kupiti za početak školske godine tako da sam vam ja odlučila napisati par savjeta kako se odlučiti za svog novog prijatelja koji vas prati cijelu školsku godinu.

Pri odabiru školske torbe, uvijek treba biti vjeran sebi i vlastitom ukusu:

- **Preporuka za školu je, uvijek moderan, ruksak.** Torbe koje se nose na jednom ramenu trajno iskrivljuju kralježnicu, pa, ako želiš biti (i ostati) lijep/a i zdrav/a, neka tvoj odabir i u ovoj školskoj godini bude ruksak.

- **Možete izabrati one s više odjeljaka i pretinaca** kako bi točno znalo što se u kojem nalazi i kako bi se lakše snašli.

- **svakako obratite pažnju na kvalitetu.** Liječnici savjetuju kupnju kvalitetne torbe i ne nošenje školskog pribora težeg od vaše težine.



- **Gumena dna su svakako dobra ideja.** Ona će zadržati knjige suhima od kiše i snijega.

- **Teže knjige (i pribor) trebate staviti u sredinu torbe.** redovito pregledavajte torbu i nosite samo potreban pribor (prema rasporedu sati).

- **I naravno svakako vaša torba mora biti prave veličine za vas.** Nikako ne smije biti prevelika.

S obzirom na to da postoji bezbroj opcija kakvu školsku torbu kupiti, naposljetku ipak ovisi sve o vašem novcu koji je ograničen jer osim torbe morate potrošiti i na sve druge potrebne dodatke. Povratak u školske klupe iziskuje veliku potrošnju, a samo vi možete procijeniti koliko ćete ove godine potrošiti na sve to, nadam se da sam vam barem malo pomogla u odabiru vaše torbe za ako se niste mogli odlučiti.

Iva Kovač, 7.a

MOBITELI

Tijekom vremena sve se više razvijala tehnologija do točke gdje svako dijete ima jedan ili više mobitela. Danas su djeca jako opsjednuta mobitelima pa ih čak koriste i pod nastavom. Djeca se više puno ni ne druže niti igraju jedni s drugima. Čak ni ne razgovaraju uživo već se dopisuju preko mobitela. Svi znamo da nam mobiteli olakšavaju puno stvari, ali toliko koliko nam o olakšavaju zapravo još više nam stvaraju ovisnost o njima. Mobiteli nam postaju nezdrava preokupacija. Oni su jako štetni jer oštećuju vid, previše vremena trošimo na mobitele umjesto na svoje obaveze kao npr. škola. Djeca koja nemaju internet ovih dana mnogo izostaju u komunikaciji.



Neimanje interneta odnosno mobitela mogu dovesti do zezanja i izrugivanja. U mobitelima osim što su štetni postoji još jedan problema, a to je zlostavljanje. Većina mladih je zlostavljana upravo preko poruka na mobitelu. Mladi dobivaju prijeteće poruke i poruke u kojima ih vrijeđaju i zbog toga se znaju povući u sebe. Najčešće ne traže ničiju pomoć, ne traže čak ni pomoć svojih najbližih što je tužno. Ako se kod vas pojavi nešto što vas uznemirava na mobitelu obratite se nekome za pomoć. Zato kada se koristite mobitelima budite vrlo oprezni kome dajete svoj broj mobitela i vodite brigu o tome tko vam je prijatelj na facebooku.

Lorena Vidaković, 7.a

Odmalena se pitamo: "Što ću biti kad odrastem?" Hoću li i ja bit na televiziji poput tete ili čike? Hoću li biti učitelj ili učiteljica?

Možda doktor ili doktorica? I nikako da se odlučimo. Većina nas se igrala kao mala da smo doktori, manekenke, vozači formula ... ali sada je došao red za odabir škole koja će nas uputiti na naš cilj - naše buduće zanimanje.

ŠTO ĆU BITI KAD ODRASTEM?

Nemamo još puno vremena pa smo kroz vjerona-uk i zabavu odlučili napraviti kratke intervjuje sa djelatnicima naše škole u čemu nam je pomogla vjeroučiteljica Marina Školka. Matko i ja odlučili smo intervjuirati nastavnicu engleskog i njemačkog jezika Mirelu Sladoljev. Zamolili smo nastavnicu da nam odgovori na pitanja vezana za njezino zvanje. Imali smo mnogo pitanja i nastavnica se potrudila i vrlo lijepo i iskreno odgovorila na njih.

Jeste li odmalena htjeli bit nastavnica engleskog i njemačkog jezika ili nešto drugo? Odmalena sam voljela strane jezike, strane zemlje i putovanja. Moja prijateljica i ja smo željele postati stjuardese, iako sam pretpostavljala da se to neće ostvariti. I tako sam upisala jezičnu gimnaziju u Valpovu. Tijekom srednjoškolskog obrazovanja počeli su mi se sviđati neki drugi predmeti kao što su psihologija, logika, filozofija, sociologija.

Što vas je navelo da završite fakultet, Jeste li u bilo kojem trenutku htjeli odustati? Mama se bojala da je to dosta težak fakultet i hoću li ga završiti. Iako sam na fakultetu morala puno učiti, nikada mi nije palo na pamet odustati. Bila sam marljiva i odgovorna, ispite sam polagala u roku, slobodno vrijeme dobro sam rasporedila na učenje i zabavu, tako da mi nije bilo problem.

Jeste li sami odabrali zvanje ili vas je netko nagovarao? Roditelji su prepustili odluku meni i prihvatili bi što god sam odabrala, nisu me ni na što nagovarali.

Biste li ikada htjeli promijeniti svoje zanimanje? Kako se snalazite u ovom poslu? Na poslu sam uglavnom zadovoljna, iako ponekad razmišljam kako bi bilo promijeniti posao i što bih uopće željela raditi. Kada bih mogla vratiti vrijeme, postala bih možda farmaceut ili neki znanstvenik u laboratoriju.

Koliko dugo radite ovaj posao? Pred kraj studija ukazala mi se prilika za posao u OŠ školi u Bizovcu, prihvatila sam posao i radim ga već 15 godina.



Što bi ste nama preporučili, Kako odlučiti koju srednju školu upisati? Puno učite, budite marljivi jer će vam se trud isplatiti. Moći ćete upisati ono što želite, jednog dana ćete raditi bolji posao i imat ćete ugodniji život. Dobro procijenite svoje sposobnosti, najbolje uz pomoć nastavnika. Nije svatko za gimnaziju niti za fakultet. Neki učenici se odluče za nešto preteško pa ne uspiju završiti. Drugi opet u strahu hoće li završiti, upišu nešto što nije u ravni s njihovim sposobnostima. Poslušaj savjete drugih, razmisli, ali nemoj dozvoliti da ti netko nameće odabir.

Ena Žebić i Matko Budimčić 8.a

ŠTO ĆU BITI KAD ODRASTEM?

Za sugovornika izabrali smo nastavnika Marka Teskeru, nastavnika iz geografije.

Jeste li voljeli zemljopis u osnovnoj školi?

Jesam, zemljopis mi je bio omiljeni predmet.

Kakav je bio vaš uspjeh u osnovnoj školi?

Uspjeh mi je bio uvijek vrlo dobar, nikad u životu nisam prošao s odličnim uspjehom.

Mislite li da ste mogli biti i bolji?

Naravno, kao i svi drugi učenici, mnogo vremena sam provodio na nogometnom igralištu i nisam se previše posvećivao učenju.

Jeste li se kao mali vidjeli kao profesor geografije?

Iskreno nisam, prva želja mi je bila postati turistički vodič, ali sam promijenio mišljenje i eto sada me vidite kao profesora geografije.

Volite li rad s djecom i zašto?

Volim rad s djecom, pokušavam iz njih izvući što je više moguće.



Koliko dugo vam je trebalo da pronađete posao?

Pronašao sam ga vrlo brzo, svoj prvi posao odradio sam u Valpovu.

Je li još tko osim vas utjecao na odabir srednje škole?

Nije, sam sam odlučio.

Što vas je navelo na taj izbor?

Mnogo toga, na primjer strani jezici, razne kulture i upoznavanje ljudi.

Možete li nam savjetovati nešto o odabiru srednje škole.

Upišite neku školu s kojom imate budućnost, bolji temelj za život, isto tako ako je moguće ono što voliš jer odlično je raditi ono što voliš i još biti plaćen.

Sara Kraljik i Nikolina Dugandžija



ŠTO ĆU BITI KAD ODRASTEM?

Naš izbor za razgovor na temu *Što ću biti kad odrastem* bila je nastavnica engleskog i njemačkog jezika Mirta Sudar.



Koju ste srednju školu upisali i s kojom ste ocjenom prolazili?

Upisala sam gimnaziju u Osijeku i prolazila sam sa 5.

Jeste li imali određenu želju vezanu za neko zvanje, ako ne kako ste odabrali ovo zvanje?

Nisam imala određenu želju vezanu za neko zanimanje, u srednjoj školi mi je išlo dobro. Moja najbolja prijateljica upisala je jezike pa sam onda odlučila i ja!

Jeste li sami odlučili koju će te srednju školu upisati?

Da, sama sam odlučila, a najdraži predmeti u srednjoj su mi bili tjelesni, biologija, umjetnost i latinski.

Da niste nastavnice što bi ste bili?

Da nisam nastavnica definitivno bih se bavila nečim vezano za glazbu, sport ili ples.

Nastavnica nam je također rekla da je trenirala gimnastiku i da bi se voljela baviti i klasičnim baletom.

Što bi ste savjetovali osmašima, kako odabrati srednju školu?

Neka prate svoje snove i budu marljivi.

Dario Gudelj, Krešimir Kurtović i Josip Srijemac 8a



VOJNI PILOT ILI NASTAVNIK

U našu školu stalno dolaze nova lica pa tako i novi vjeroučitelj Dejan. Odlučili smo napraviti intervju s njim jer nam se činio zanimljiv razgovor s nekim tko je tek završio fakultet i započinje svoj posao u školi.



Kakav ste učenik bili u osnovnoj i srednjoj školi?

Od prvog do četvrtog sam prolazio s odličnim, a u višim razredima osnovne i srednje s vrlo dobrim.

Jeste li voljeli ići u školu?

Jesam.

Koju srednju ste upisali?

Elektrotehničku školu

Koji fakultet ste upisali?

Teološki fakultet u Đakovu.

Jeste li u srednjoj školi planirali ići na fakultet?

Ne, to sam odlučio tek kasnije uz poticaj drugih ljudi.

Je li Vam bilo teško na fakultetu?

Svaki fakultet je težak, treba samo redovito učiti.

Jeste li oduvijek htjeli raditi ovaj posao?

Ne, kao dijete sam htio biti vojni pilot, ali okolnosti su me dovele do teologije. Vjerujem da je to sve dio Božjeg plana.

Kako gledate na suradnju s vjeroučiteljem Slavonom koji vam je u ulozi mentora?

Naravno da mi se sviđa suradnja jer prolazimo zajedno kroz zanimljiv rad s učenicima.

Što Vam se najviše sviđa u ovom poslu, a što najmanje?

Najviše mi se sviđa što mogu govoriti o onome što bi trebalo biti najbitnije u životu, a to je Bog i njegova ljubav prema svima. Čini me radosnim što imam priliku približiti druge toj Ljubavi. Najmanje mi se sviđa kada vidim da djeca odbijaju tu beskrajnu ljubav.

Biste li voljeli raditi u našoj školi za stalno?

Bez razmišljanja, da!

Vjerujete li da ćete moći naći posao u svojoj struci?

Trudim se prepustiti sebe i svoje probleme Bogu jer On zna što je najbolje za mene pa tako znam i kada je najbolje da se zaposlim.

Kakav savjet biste dali učenicima u vezi odabira srednje škole?

Slijedite svoje snove, upišite ono što vi želite jer je važno da u životu radite ono što volite.



*Ivana Pilj, Ana Bakota, Matej Malogorski i
Elena Gudelj*

U razgovoru s pedagoginjom Vesnom Žulj saznali smo:

NAJVAŽNIJA JE LJUBAV **PREMA POSLU**

Jeste li bili dobar đak u osnovnoj?

Uvijek sam bila odličan đak.

Što ste željeli postati kada ste bili dijete?

Željela sam postati stomatolog, a kasnije učiteljica.

Koju srednju školu i koji fakultet ste završili?

Završila sam gimnaziju u Valpovu, pedagoški fakultet u Rijeci za profesora industrijske pedagogije i polagala sam razliku za osnovnu.

Koliko dugo Vam je trebalo da pronađete posao? Mislite li da je to problem danas?

Kao apsolvent, nisam dugo čekala, mislim da je to veliki problem danas.

Je li težak rad sa djecom?

Ne smatram da je težak. Volim rad sa djecom, složen je i osjetljiv. Zbog dječjih prava djeca zaobavljaju na obveze. Najljepši dio mi je upisivanje prvašića.

Što Vas je navelo na taj put?

Otac mi je bio profesor, pa mi je rad u školi bio vrlo blizak.

Je li Vam posao u ovoj školi bio prvi?

Radila sam prvo u Bizovcu, zatim sam bila na zamjeni u Valpovu 6 mjeseci, te sam se vratila u Bizovac.

Da se vratite u djetinjstvo, što biste upisali?

Vjerojatno bih imala isti izbor.

Je li itko utjecao na Vaš odabir?

Nije, potpuno sam samostalno donijela odluku i roditelji su to prihvatili.



Imate li kakav savjet za nas?

Važno je dobro promisliti o svojim sposobnostima, izaberite nešto što vam je zanimljivo, pripazite na mogućnost zaposlenja, sve u svemu najvažnija je ljubav prema poslu.

Sara Radić 8.b, Sara Tadić 8.b



Razgovarali smo sa nastavnicom Ankicom Slamek. Zanimalo nas je kako je izgledao njen put prema izboru svog životnog zanimanja.

HTJELA SAM BITI NASTAVNICA GEOGRAFIJE

Koju ste srednju završili?

Gimnaziju u Valpovu.

Koji ste fakultet završili?

Završila sam Pedagošku akademiju u Osijek.

Koliko dugo radite u našoj školi?

U osnovnoj školi sam 37 godina.

Jeste li odmalena htjeli biti nastavnica tjelesnog?

Htjela sam biti nastavnica geografije.

Što vam se najviše sviđa, a što najmanje u našoj školi?

Sve je dobro, samo bi međuljudski odnosi trebali biti bolji.

Jeste li požalili što ste nastavnica tjelesnog?

Ne, nikada.

Koja vam je odluka bila najteža?

Meni nikada ništa nije teško pa tako nisam nikad imala teških odluka.

Jeste li voljeli učiti?

Da, ali nisam bila odličan učenik, već vrlo dobar.

Zašto ste se odlučili za nastavnicu tjelesnog?

Zato što volim djecu i rad s njima.

Kako ste došli do posla?

Javila sam se na natječaj i bila primljena na posao

Jeste li već negdje radili?

Ne. Bizovačka je škola moje radno mjesto od početka radnog staža.



Koju biste nam poruku dali?

**Najveće bogatstvo je pamet,
najveće siromaštvo glupost,**

Tatjana Ranogajec i Valentina Štigler 8.a



TERENSKA NASTAVA UČENIKA PŠ CRET U OSIJEKU

26. svibnja 2015. godine učenici PŠ Cret sa svojim su se učiteljicama uputili vlakom na terensku nastavu u Osijek. Ovo je druga godina kako surađujemo s Gradskom i sveučilišnom knjižnicom i Galerijom likovnih umjetnosti.

Ove smo godine pogledali izložbi francuskih impresionista; obilježja njihovih radova; motiva, tehnika rada, obilježja vremena i prostora njihova stvaranja... potom upoznali djela obilježena pointilizmom i animalizmom. Nakon toga učenici su u likovnoj radionici vrlo kreativno izrazili svoj doživljaj u stilu impresionista primjenjujući sve što su vidjeli i naučili. Radovi su bili vrlo uspješni, a učenici radosni i puni impresija.

Ovo su neke od njih: „Vidio sam predivne slike. Tamo sam slikao tonove boje. Bilo je fora i super sam se zabavio.“ Lovro Gregurić,

„Meni se svidjelo u Galeriji likovnih umjetnosti jer sam naučio da slike dolaze iz 19. st. iz Francuske, da su motivi živa i neživa priroda i razliku između slikanja uljem na platnu i akvarelom.“ Marko Antonije Cvetković

„Svidjelo mi se kada je voditeljica pokazivala što su sve slikari koristili za slikanje; platno, okvire, palete, mnogo različitih kistova, pigmente boja...“ Lana Vnučec

„Svidjele su mi se slike zbog toga što su imale tople i hladne boje, svijetle i tamne tonove. Još mi se svidjelo kada smo slikali mirno i tmurno nebo. To mi je bilo najbolje.“ Magdalena Vidaković

„Na slikama su mi se svidjeli svijetli i tamni tonovi, a to smo slikali na motivu mirnog i olujnog mora.“ Juica Cesarec

Ljubazne djelatnice Dječjeg odjela Gradske i sveučilišne knjižnice pripremile su zanimljivu radionicu aktivnog slušanja, pripovijedanja, čitanja, a učenici su izražavali svoje dojmove vrlo veselo i živo maštajući, crtežima, pjesmom i plesom te odlučili da će i ubuduće druženje s knjigom biti češće.

Ovo su njihovi dojmovi: „U knjižnici mi se svidjelo jako puno knjiga i priča o slonu Elmeru.“ Juica Cesarec
„Lijepo mi je bilo maštati i crtati zamišljeno putovanje i slušati kako nam knjižničarka priča priču.“ Lana Vnučec

Nakon radionica rekreirali smo se kratkom šetnjom uz rijeku Dravu, osvježili sladoledom, upoznali centar županijskog središta i u Đakovačko-osječkoj konkatedrali sv. Petra i Pavla kratkom molitvom zahvalili za jedan lijep dan prepun zanimljivih događaja i ugodnih druženja.

Pripremila: **Ivana Oremuš**, dipl. učitelj savjetnik



PROROK GOVORI

U školi se ne može bez ocjenjivanja. Niti bez uspoređivanja. Često čujemo kako smo lošiji od generacija djece ispred nas. Pokušali smo sada mi pogledati kako žive odrasli ljudi u današnjem svijetu. I imali smo potrebu progovoriti. Kako bi glas nas učenika bio korisniji u društvu i zajednici, koristimo rečenice koje su koristili proroci u Starom zavjetu. Želimo tako ukazati na vrijednosti koje ljudi zanemaruju.



U svakoj državi, u svakom gradu ili selu ima ljudi koji su zaboravili na Boga. Važniji im je novac i slava i onda u tome svemu zaborave na Boga. Međutim, nisu svi bogataši loši, ali ih je većina zaboravila na Boga. Ta moć ih je promijenila i većina ih samo misli na sebe. Starozavjetni prorok Sefanija kod takvih ljudi oštro napada njihovu oholost i idolopoklonstvo. Poziva ih na poniznost i siromaštvo.

Lorena Vidaković, 7.a

Tražite dobro, a ne zlo. Da biste živjeli mrzite dobro, ljubite dobro! Ovu poruku bih uputila svima u svijetu koji ne vole i ne vjeruju u Boga, a također i onima koji su zaboravili na njega. Svi vi ste nekada vjerovali u njega, on vam je dao svoj blagoslov kada ste se krstili. Vi svi sada mislite da Bog ne postoji, ali griješite, jako griješite. Malo se zapitajte tko je stvorio sve ovo, tko je stvorio cijeli ovaj svijet? „Nema više vjernosti, nema ljubavi, nema znanja Božjega u zemlji, već proklinjanje i laž, ubijanje i krađa, preljub i nasilje, jedna krv drugu stiče“. Ljudi promislite malo, razmislite, želi li Bog da ste takvi. Misлите li da je njemu lako gledati vas kako mrzite jedni druge, kako jedni druge prezirete. Počnite voljeti jedni druge.

Ana Novoselić, 7.a



Progovorile bi zajedno uglas s prorokom Hošea: „Čuvajte ljubav i vjernosti jer ljubav je glavni dio života i tiče se svih ljudi. Prorok ukazuje na to kako se ljudi polako udaljuju od Boga i počinju ga zaboravljati, obraćaju mu se isključivo ako trebaju nekakvu pomoć i zbog toga dolazi do sve češćih sukoba i nasilja, preljuba, ubijanja, krađe....

Jelena Cvetković i Elena Gudelj, 7.b



Ilija je obratio izraelski narod Jahvi nakon što je pao u idolopoklonstvo. Prorok bi svoje riječi trebao uputiti većini ljudi današnjice zato što su im kompjuteri, mobiteli, Internet i ostale stvari važnije od Boga. Narod puno vremena posvećuje drugim stvarima i tako zaboravlja na Boga. Malo ili nimalo vremena posvećuje Bogu. Prorok navješćuje da trebamo slaviti Boga, a ne idole. Bog je jedan i jedinstven, a idoli su mnogi.

Katarina Rukavina, 7.b

Posvuda po svijetu ima ljudi koji su zaboravili na Boga, bitnija im je moć, novac, ali s time ne dobiju ništa. Nema nitko poseban, bogataš ili moćnik, kojeg bih opomenula jer ih je posvuda. Ljudima je na ovom svijetu najvažnija moć, ugled i što će ljudi misliti o njima i na taj način su se promijenili i iskorištavaju tu njihovu moć i zaboravili su na Boga. Novcem mogu kupiti nešto novo, ali to na kraju ništa ne vrijedi. Prorok Sefanija je oštro napadao ohole moćnike i bogataše i pozivao ih je na poniznost i siromaštvo srca jer na kraju pred Bogom svi smo isti. Ne vrijedi nikakav novac, nikakva moć, Bog je taj koji odlučuje.

Iva Kovač, 7.a



Amos je u ime vjernosti Savezu ustao je u obranu siromašnih i potlačenih protiv bogataša i društvene nepravde. Amos : „Tražite dobro, a ne zlo da biste živjeli i da Jahve, Bog nad Vojskama, doista s vama bude kao što velite da jest. Mrzite zlo, ljubite dobro, držite pravicu na gradskim vratima pa će se možda Jahve, Bog nad Vojskama smilovat ostatku Josipovu.“ Prorok bi ove riječi mogao uputiti, po mom mišljenju, svim ljudima na svijetu jer se u ovo vrijeme mnogo ljudi međusobno mrzi, a trebali bi se svi voljeti. Ove bi riječi trebali uputiti prvenstveno onima narodima i državama koji vode rat. “Tražite dobro, a ne zlo, da biste živjeli...” Dio je rečenice proroka Amosa. Time nam želi reći da tražimo ono dobro i lijepo da bismo mogli živjeti u miru i blagoslovu. „...Mrzite zlo, ljubite dobro...” Trebali bi živjeti u dobroti i ljubavi. Mnogi ljudi ne vjeruju u ljubav i dobrotu i misle da je to zlo dobro za njih, ali to ipak nije tako kako oni misle.

Veronika Trninić, 7.b





Mihej ustaje protiv oholosti i podmitljivosti moćnika i bogataša koji vode u idopoklonstvo. On je i prorok nade navještanjem Mesijina rođenja u Betlehemu. On će opet okupiti "ostatak Izraelov" uspostaviti mir na zemlji. Uz njega bih poručila svima u svijetu: „Danas u ovim teškim vremenima trebali bismo pomagati jedni drugima, a ne jedni druge podmićivati (ucjenjivati) te ne bismo trebali biti oholi i sebični.“

Magdalena Vuković, 7.b

Tražite dobro, a ne zlo da biste živjeli“. „Mrzite zlo, ljubite dobro“.

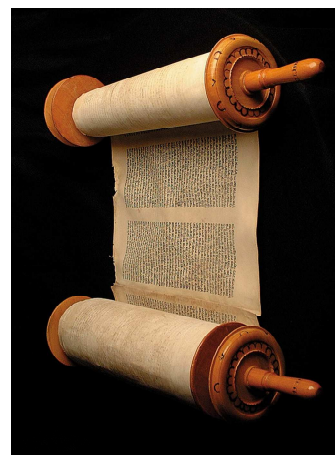
Uputila bih to svima koji su zaboravili na Boga i koji su prestali vjerovati u njega. I uputila bih to svagdje gdje je rat, neka prestanu s ratom i neka svi ljube dobro, a mrze zlo!

I uputila bih to svima na svijetu, svakom selu, svakom gradu i svakoj kući da se prisjete ovoga teksta koji od Boga dolazi.

Bog je svemoguć i on će nam pomoći i u najtežim trenucima, samo mu se trebamo pomoliti i sve će biti uredu. Poštujte svoga Boga jer je ON jedini kojemu trebamo vjerovati i obraćati mu se kada nam je najteže.

„Uklonite od mene dreku svojih pjesama, neću da slušam zvuke vaših harfa. Pravda neka poteče kao voda i pravica kao bujica silna“.

Lara Katančić, 7.a



Građani moje zemlje su siromašni. Neimaština je oko svih. Ima puno socijalnih slučajeva i puno siromaha bez domova. U Hrvatskoj ima puno bogataša pohlepnih koji ne žele pomoći i zato naša zemlja propada. Mnogi se sele u bogate zemlje kako bi uspjeli u životu, ali ljudi koji ostaju to su ljudi bez novca koji prodaju što imaju. "Baština naša pada u ruke strancima, domovi naši pripadaju tuđincima."

Veronika Marojević, 7.a

Prorok Hagaj snažno potiče svoje sunarodnjake na završetak obnove hrama nakon povratka u domovinu. To bi danas trebao reći svome djedu da obnovi bizovačku crkvu da bude ljepša i da mladi više dolaze u crkvi.

Matej Balažić, 7.b

Tražite dobro a ne zlo da biste živjeli

Poruka koja ide prema učenicima zaslužuje posebnu stranicu. Za razmišljanje i samoodgoj... **Život je dar! Svi naši životi su dar! Svatko od nas može puno toga učiniti popravljajući svoje ponašanje prema sebi i prema drugima.**

Obraćam se svim učenicima naše škole. Trebate prestati tražiti loše u drugima, oni su tvoji prijatelji, tvoji bližnji i tvoji dragi „suradnici“. Morate naći ono dobro u njima, u njihovoj osobnosti, ne na izgledu. Tražite i potičite ono dobro u njihovoj duši koje je svakom čovjeku jednostavno urođeno. I kada pronađete, cijenite to dobro, potičite ih da i oni traže dobro u drugima. „Tražite dobro, a ne zlo“. Ako tražite loše u ljudima, dolazi do ismijavanja, dolazi do problema i uskoro vaši bližnji će se uistinu činiti pomalo daleko. Tražite dobro i u vama, traži svoje dobrote, a ne mane. Pokaži sve svoje dobro i svi će onda i tvoje zlo prihvatiti. Tražite dobro, uistinu svagdje, nađite svoj put, nađite sebe, učenicima naše škole osobito naglašavam da tražite dobro i u materijalnim stvarima, ne skrenite s puta u droge, alkohol, cigarete i druge razne probleme zla u ovom svijetu. Od malih zla nadolaze veća zla, dolazi do rušenja vašeg dobra i dobra drugih. „Mrzite zlo, ljubite dobro!“ Te riječi znače puno, doslovno znači: „Ustani se! Ustani se za dobra, bez obzira koliko zla se suprotstavi tebi, ti možeš puno, možda nisi svjestan toga, ali sa Bogom na tvojoj strani nijedno zlo ne može narušiti tvoje dobro!“ Da nadopunimo ovaj smisao zapamtite ovu rečenicu „Tražite dobro, a ne zlo da biste živjeli!“ Bez dobrog nema života, ugušiti ćeš se u zlu. Našim učenicima nije svjesno koliko to zlo nekih materijalnih stvari poput cigareta, droge ili alkohola može narušiti tvoj život, narušiti tvoje dobro. Da bismo živjeli, mi moramo imati dobroga, moramo imati prijatelje, jednostavno moramo, ako živimo na drogama, ako se nagovarimo na loše stvari, ako upadnemo u loše društvo. Da skratim. Ako upadnemo u zlo, više nema života. Ako upadneš u zlo, zaboraviš i na Boga. Jednostavno, neke stvari nam oduzimaju pažnju, a Bog je jedini način da izađemo iz zla. Jer Bog je dobro, ali on te ne sudi, on te ne sprječava od zloga, ti svojom voljom i svojom dušom moraš izabrati svoj put. Moramo i spomenuti ismijavanje zloga u drugima, ne mora biti ni ismijavanje zla, već ismijavanje i dobrog. Prvo pogledaj na sebe, na svoju dušu i onda se usudi ugledati na druge. Ako hoćeš živjeti u zadrugi s Bogom, dobro mora nadjačati zlo.

Maja Marija Herega, 7.a



BITNO I NEBITNO

U onome što je bitno: Jedinstvo! U ŠKOLI svi smo dužni poštivati raspored, jednako je odnositi prema svima, svi bi trebali obrađivati teme koje pripadaju određenom razredu, svi bi se trebali slagati te odgovorno odnositi prema školskoj imovini. Svi bi trebali poštivati pravila i propisane zakone o ponašanju u školi. Ne treba se izdvajati, trebamo svi biti složni. Sami postavljamo svoje ciljeve i ostvarujemo ih. U školi je bitan odnos s nastavnicima i učenicima, da učenici imaju povjerenja u nastavnike i da nastavnici imaju razumijevanja za učenike. Bitno je da svatko može reći svoje mišljenje i da se to poštuje. Svi smo mi drugačiji a to se treba i poštovati.

U onome što je bitno: Jedinstvo!

U onome što je nebitno: Sloboda!

A u svemu: LJUBAV!



U onome što je nebitno: Sloboda! U ŠKOLI svi smo odgovorni za svoje postupke, imamo pravo na vlastita mišljenja, slobodni smo donositi vlastite odluke, imamo pravo na odabir društva, nebitan je vanjski izgled i imovinsko stanje, važno je ono što svatko od nas



U svemu: Ljubav! U ŠKOLI ljubav je svuda oko nas, međusobno se trebamo voljeti i poštivati bez obzira na imovinsko stanje. U školi postoje ljubavi ..to je slatko. Ljubav je širok pojam jer se tiče i prijateljske ljubavi, te ljubavi među curama i dečkima. Najvažnije je da si mi učenici jedni drugima pomažemo i da smo uvijek tu jedni za druge, ako je nekom od nas potrebna pomoć.



*Jelena Cvetković, Elena Gudelj i
Magdalena Vuković, 7.b*

VJERUJEM U LJUBAV



Kada je nekome jako stalo do nekoga, to je ljubav.

Lorena Vidaković, 7.a

Vjerujem da će svatko jednoga dana naći ljubav jer bez ljubavi nema života!

Elena Gudelj, 7.b

Vjerujem u ljubav zbog njega! Ljubav je posebna stvar i treba je čuvati...

Jelena Cvetković, 7.b

Kad je nekome stalo do tebe, to je ljubav.

Vjerujem u ljubav zato što bez ljubavi nema života.

Vjerujem u ljubav jer je posebna.

Vjerujem u ljubav zato što svaki čovjek ima ljubavi u sebi.

Vjerujem u ljubav zato što ima različitih načina ljubavi.

Iva Kovač, 7.a



Ja vjerujem u ljubav zato što svi ljudi zaslužuju ljubav. Ljubav uvijek pobjeđuje.

Katarina Rukavina, 7b

Ja vjerujem u ljubav zato što vidim svoju mamu i tatu. Da, oni se nekad svađaju, ali nikada se ne ljute jedno na drugo. Uvijek si opraštaju, zato ja vjerujem u ljubav. Ne pokazuju to često, ali se ipak vole. Ljubav postoji!

Luka Skokić, 7.b



Ljubav jako važna u našim životima.

Vjerujem u ljubav jer je to dar od Boga i da nema ljubavi, u svijetu bi vladala mržnja, a to nije lijepo.

Ljubav je nešto najljepše i to se treba poštivati.

Trebamo se svi voljeti i ne trebamo nikoga mrziti.

Imati ljubav je nešto najbolje i najljepše na svijetu.

Ako imaš svoju ljubav, trebaš je poštovati.

Lara Katančić, 7.a



Vjerujem u ljubav jer:

Ljubav se može i čuti između razgovora dvoje zaljubljenih ljudi.

Bez ljubavi ne bi bilo obitelji niti prijateljstva što je dokaz da je ljubav prisutna između nas.

Vjerujem u ljubav jer i ja volim svoje bližnje, osobito obitelj.

Plač zbog nekoga je znak da tu osobu voliš ili ako neka osoba plače za tvoju nevolju.

Emocije prvenstveno dolaze od ljubavi (veselje, tuga...).

Ljubav se može osjećati što je ujedno i najveći znak da ljubav postoji.

Ljubav se može vidjeti između ljudi čak i životinja.

Bez ljubavi svijet bi bio narušen i u ratu.

Maja Marija Herega, 7.a

Ja vjerujem u ljubav jer je ljubav nešto posebno što bi svatko trebao doživjeti. Ima mnogo svjedočenja o tome da je ljubav bitna. U mnogim TV emisijama je prikazano kako je netko bio u bolnici i dođe njegov/njezin suprug/a ili dečko/cura i oni se probude, zato ja vjerujem u ljubav!

Magdalena Vuković 7.b



Vjerujem u ljubav jer je ljubav dar od Boga.

Vjerujem u ljubav jer je jako lijepa i važna je u našim životima i u našem srcu.

Vjerujem u ljubav jer da nema ljubavi, ovaj svijet bi propao. Ako nema ljubavi, ima mržnje, a sa mržnjom je strašno živjeti. Zbog toga je Bog svima dao ljubav, da ne bi bili zli i puni mržnje.

Svi se trebamo voljeti, a ne mrziti.

Imati ljubav i vjerovati u ljubav je nešto najbolje i nešto najljepše na svijetu što se nekome može dogoditi.

Ana Novoselić, 7.a

NAŠ POBJEDNIK

Karlo Cvetković, 21-godišnjak iz Creta pokraj Osijeka, dolazi iz glazbeničke obitelji. Majka folkloristica i otac rocker potaknuli su ga da ide u glazbenu školu gdje je svirao harmoniku i klavir. Naučio je svirati i nekoliko tamburaških instrumenata. Pjevanjem se aktivno bavi već desetak godina nastupajući kao solist, ali i kao član Tamburaškog sastava L.E.G.E. iz Osijeka. Pjevački uzori su mu Pero Galić iz Opće opasnosti i Bono Vox iz benda U2



1. Koju si školu završio?

Završio sam srednju medicinsku školu u Osijeku.

2. Zašto si se odlučio za glazbu?

Glazba je nekako u moj život ušla spontano i zadržala se, nadam se do kraja života.

3. Zašto si se odlučio za show *The Voice* i tko ti je javio za *The Voice*?

Sasvim slučajno na nagovor, sada već mog velikog prijatelja, Igora Delača, nisam ni sanjao da bi h mogao dogurati do četvrtfinala :)



4. Što je *The Voice* promijenio u tvom životu?

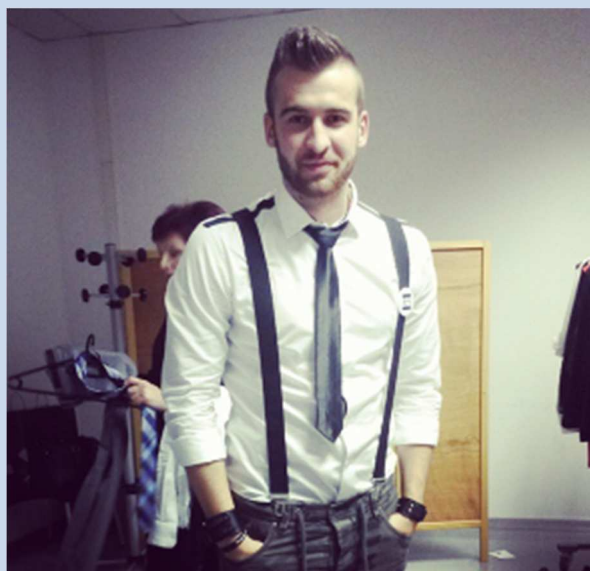
***The Voice* nije ništa spektakularno promijenio u mom životu osim što me sad neki ljudi prepoznaju na ulici.**

5. Jel ti žao što nisi došao do kraja?

Možda malo je, ali sve se u životu događa s razlogom pa tako i to.

6. Kakav je osjećaj kad dođeš na binu i imaš li tremu?

Taj osjećaj se jednostavno ne može opisati riječima, otprilike kao da sve najbolje osjećaje u životu skupite u jedan. Treme uvijek ima, hvala Bogu, ali nestane čim stanem na pozornicu.



7. Jesi li ostao dobar s natjecateljima?

Stvarno smo postali jedno veliko društvo i svima nam fali to sve sad, ali družiti ćemo se sad preko ljeta opet .

8. Jesi li imao nekakav osjećaj da će Nina pobijediti ili možda neko drugi?

Mislim da smo svi to očekivali tako da nas baš nije iznenadilo.

9. Čuli smo da imaš tamburaški sastav. Možeš li nam reći malo o njima?

Tako je da, TS L.E.G.E. . Svi smo mladi, nadam se ljudima zanimljivi jer stvarno jako puno radimo i sviramo. Sad nas čeka prva autorska pjesma pa ćemo vidjeti :)



10. Kakvu vrstu glazbe najčešće svirate?

Sviramo domaću zabavnu, pop i tamburaški glazbu.

11. Koji je tvoj posao iz snova?

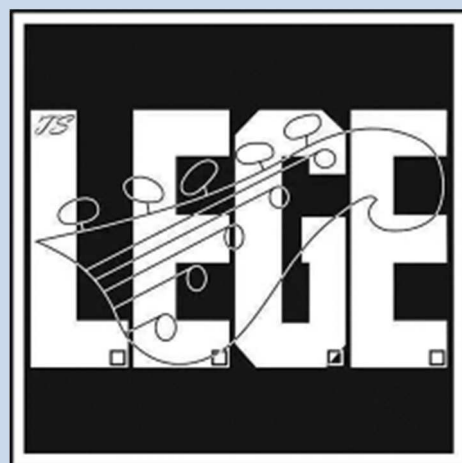
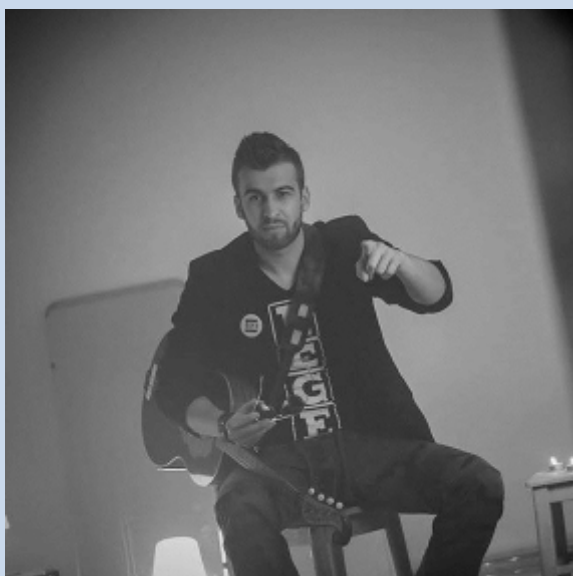
Upravo ga radim, medicinski tehničar. Živim svoj san.

12. Saznali smo da radiš u bolnici. Kako se pacijenti ponašaju kada te vide?

Bude stvarno zanimljivih situacija, sve su stvarno ugodne i pomalo smiješne. Ljudima je neobično vidjeti me u bijelom (nisam u vjenčanici) :)

13. Da moraš birati bolnica ili glazba što bi izabrao?

Teško pitanje, ne bih nikada želio birati između te dvije stvari, ali kad bih morao izabrao bih krstarenje Pacifikom :) :P



Jelena i Elena, 7.b

NATJECANJA UČENIKA

Broj naših učenika koji su sudjelovali
na brojnim natjecanjima i smotrama.

Š K O L S K O Ž U P A N I J A

NATJECANJE	4.	5.	6.	7.	8.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
LIDRANO	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
HRVATSKI JEZIK	-	-	-	5	5	-	-	-	-	-	-	-
ENGLESKI J.	-	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	3
NJEMAČKI J.	-	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	2
MATEMATIKA												
Bizovac	5	4	1	3	2	-	-	1	1	-	-	-
Brođanci	3							-				
Cret	2							-				
Habjanovci	2							-				
Samatovci	-							-				
POVIJEST	-	-	-	3	3	-	-	-	-	-	-	-
GEOGRAFIJA	-	6	5	3	4	-	-	-	-	-	-	1
BIOLOGIJA	-	-	-			-	-	-	-	-	-	2
KEMIJA	-	-	-			-	-	-	-	-	1	2
VJERONAUK	-	-	2	6	3	-	-	-	-	-	4	-
SPORTSKA N.												
stolni tenis	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	2
Mmeđuopćinska n.												
-nogomet (m)	-	5	5	5	5							
- „ (ž)		-	-	4	6							
-rukomet (m)	-	-	-	5	7							
-odbojka (ž)	4	4	8	4	8							
-CROSS (m)	-	-	-	2	3							
šah-školsko n.	4.r:	7	-	3	2	2	1	1	3	-	2	-
	6											
	3.r:											
	5											
	2.r:											
	4											
	1.r:											
	4											
LIKOVNA KULTURA							1					
CRVENI KRIŽ	-	-	-	3	3	-	-	-	-	-	-	-
FIZIKA					2	-	-	-	-	-	-	-
TEHNIČKA KULTURA	-	9	-	-	3	-	-	-	1	-	-	1
INFORMATIKA			2	3	3							

Slijede imena najboljih...

Engleski j.: Krešimir Kurtović, 8.a;
Ena Žebić, 8.a; Dunja Pejaković, 8.b

Geografija: Stjepan Pekić, 8.b



Vjeronauk: Lorena Vidaković, 7.a; Jelena Cvetković, 7.b; Veronika Trninić, 7.b; Katarina Rukavina, 7.b

Biologija: Petra Plazonić, 8.a; Stjepan Pekić, 8.b

Kemija: Sara Tolić, 7.a; Petra Plazonić, 8.a; Stjepan Pekić, 8.b

Tehnička k.: Lucia Šokman, 5.b; Andrej Mihaljić, 8.b

Matematika: Lorena Turalija, 4.Biz.; David Deak, 5.b

Stolni tenis: Ivan Kojundžić, 4.Biz; Mihael Lacković, 8.a; Leon Dimić, 8.b

Njemački j.: Petra Plazonić, 8.a; Dunja Pejaković, 8.b



Učenci koji su sudjelovali na županijskim natjecanjima:

Šah: Luna Pelivanović, 2.; Josip Školka, 2.; Magdalena Vidaković, 3.; Dario Sršić, 4.; David Deak, 5.b; Filip Turalija, 5.b; Paula Kardum, 7.b; Maja Marija Herega, 7.a



Posebna natjecanja:

***Državno natjecanje u sviranju tamburice: 1. mjesto - Ivan Pajnić, 4.r. PŠ Habjanovci**

***Županijsko natjecanje na likovnom natječaju: "Korak, pokret, ples"- Klara Sudar,**



ZABAVA

Školski vicevi

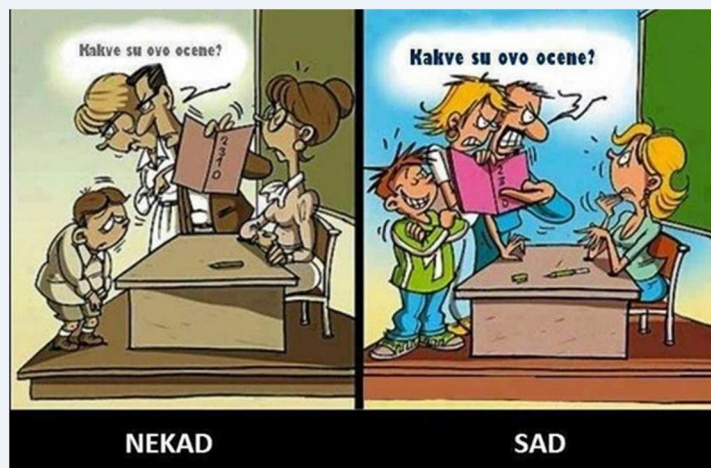
Pogodak

Učili djeca u školi slovo "A". Učiteljica napiše na ploči slovo A i kaže:

- Tko će pogoditi ovo slovo?

Marko skine kapu i baci je prema ploči

- Ja sam pogodio!



Nagradno pitanje

Profesor:

- Tko odgovori na moje sljedeće pitanje, može ići kući, zaključiti ću mu peticu za kraj školske godine!

Perica: (Gađa kredom tablu).

Profesor :

- Tko je bacio kredu???

Perica:

- Ja. Ajde idem kući. Ne zaboravi mi zaključiti ti ocjenu!!

Prepisivanje

Ivane zašto si prepisivao na testu? (pita nastavnica Ivana)

Ali kako znate? pita Perica

Pa 18 pitanju tvoja prijateljica je napisala "ne znam", a ti si napisao "ni ja"!

Desetka

Nakon odgovaranja pita učenik profesora :

" Kako sam znao profesore".!

Profesor: " Ma za 10, evo 1 pišemo, 0 pamtimo "

H2O

Pita nastavnica malog Luku:

- Koja je oznaka za vodu?

- H2O...

- A što znači H2O+ H2O+H2O?

- Hmm ... Pa poplava!



Uredila: Jelena Cvetković, 7.b



OŠ B. KLAJĆA , BIZOVAC 2014./2015.

Školske novine učenica i učenika

